

Fair Play

www.urheilutoimittajat.fi

Urheilutoimittajain Liiton jäsenlehti 3/2021

**Urheilutoimittajain Liitto
juhlii 90-vuotista taivaltaan
URHEILUJOURNALISMIN
ILLASSA 17.12.**

SIVU 14

**Vuoden urheilija -äänestys lähestyy,
ÄÄNESTYSOIKEUTEEN
UUDISTUKSIA**

SIVU 19

**KENESTÄ VUODEN
URHEILUJOURNALISTI 2021?**

SIVUT 20–21

Kun haluat turvata rakkaimpasi
Suomen edullisimmalla henkivakuutuksella*,
olemme rinnallasi.

Järjestöjäsenen etuhinta koskee sekä sinua että puolisoasi.
Laske hinta helposti netissä. Saat vakuutuksen voimaan heti.

if.fi/henkivakuutus

Vakuutuksen myöntää Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva.

*Suomen edullisimman henkivakuutuksen hintavertailu, Innolink 11/2020.

Sisältö 3/2021

6-7

Kellarista kirjeenvaihtajaksi

8-9

”Urheilu kertoo usein ihmisyydestä ja yhteiskunnasta”

10-11

Samalla hiekkalaatikolla

12-13

Missä mennään maakuntalehdissä?

14

Urheilutoimittajain Liitto täyttää 90 vuotta

16-17

”Somen avulla paikkoihin, joihin ei muuten pääse”

19

Vuoden urheilija -äänestys lähestyy

20-21

Kenestä Vuoden urheilujournalisti?

22-23

Printti pysyy pinnalla haasteista huolimatta – ainakin lähitulevaisuudessa

24-25

Lisääarvoa urheilulähetysiin

28-29

Karjalaisen urheilutoimituksessa on hypätty eturiviin toimintatapoja mietittäessä

32

AIPS-korttitilaukset 2022–2023

33

Hallbäck loistopelillä ensi kertaa liiton golfmestariksi

35

Vuosikokous Helsingissä

Vakiopalstat:

5 Pääkirjoitus

15 Kolumni

18 Vieraskynä

26 Jäsenasiaa

27 Kieli pelittämään

30-31 Yksi meistä

34 Paikalliskerhokuulumisia

34 Kirja-arviot

URHEILUTOIMITTAJAIN
LIITTO

Fair Play

Urheilutoimittajain Liiton jäsenlehti

Julkaisija

Urheilutoimittajain Liitto ry.
Atomitie 5, C-porras, 00370 Helsinki

Päätoimittaja

Nina Jakonen
toimisto@urheilutoimittajat.fi

Toimitus

Taru Nyholm
Esko Hatunen
Harri Laiho

Ulkoasu

Taina Kempainen Tmi, Rauma

Painopaikka

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Ilmoitusmyynti

Urheilutoimittajain Liitto ry
Nina Jakonen, puh. 050 448 4845

Levikki

1 500

Osoitteenmuutokset

toimisto@urheilutoimittajat.fi

Ilmestyminen 2021

nro 4 10.12.

Toimitus pidättää oikeuden lyhentää, muokata sekä jättää julkaisematta toimitukselle lähetettyjä juttuja.

Urheilutoimittajain Liitto ry.

Perustettu 1931

Puheenjohtaja

Kari Linna

Pääsihteeri

Nina Jakonen

Jäsenyydet

Kansainvälinen urheilutoimittajien liitto (AIPS)
Association Internationale de la Presse Sportive AIPS

European urheilutoimittajien liitto (UEPS)

European Sports Press Union UEPS

ISSN 0786-5988 (painettu)

ISSN 2670-255X (verkkojulkaisu)

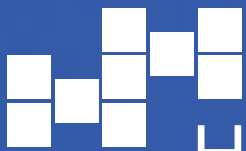

Kannen kuva:

Mitchell Luo, Unsplash

4041 0660
Painotuote

Haaga-Helia

TEE INTOHIMOSTASI ITSELLESI AMMATTI.

Opiskele liikunta- ja hyvinvointialaa Haaga-Heliassa!

- Liikunnan ja vapaa-ajan koulutus, liikunnanohjaaja (AMK)
- Degree Programme in Sports Coaching and Management
- Liikunta-alan koulutus, liikunnanohjaaja (YAMK)
- Liikunta-ala, avoin AMK
- Kiekkoilijan opintopolku
- Sports & Study -väylä, liiketalous
- Urheilujournalismin erikoistumiskoulutus

LUE LISÄÄ: haaga-helia.fi/liikunta-ja-hyvinvointi

**PYSY MUKANA
MATKASSA!**

Fair Play

saapuu painettuna suoraan kotiin/työpöydällesi. Muista ilmoittaa osoitteenmuutoksesi **toimisto@urheilutoimittajat.fi**

Liiton tiedotteet lähetetään sähköpostitse. Varmista tiedotteiden saanti päivittämällä sähköpostiosoitteesi **toimisto@urheilutoimittajat.fi**

Liiton verkkosivut Ajankohtaiset uutiset ja aiheet luettavana silloin, kun sinulle sopii. **www.urheilutoimittajat.fi**

Vuoden urheilija -verkkosivut Vuoden urheilija -äänestyksen ehdokaslistat, äänestystulokset ja ajankohtaiset uutiset. **www.vuodenurheilija.fi**

Liiton Facebook Löydät meidät Facebookista **facebook.com/urheilutoimittajat**

Liiton Twitter Seuraa meitä Twitterissä **twitter.com/urheilutoimitus**

Liiton Instagram Löydät meidät Instagramista **instagram.com/urheilutoimittajat**

Seuraa meitä niissä kanavissa, jotka sopivat sinulle parhaiten!

Yhteistyössä:

KALEVA

PÄÄKIRJOITUS

Kari Linna
puheenjohtaja

Uusi aika

Rokotekattavuuden noustessa tavoitelukemiin alkaa Suomi vapautua pandemian aiheuttamista rajoituksista. Samoin urheilutapahtumat avautuvat suurelle yleisölle. Nähtäväksi jää, kuinka moni silti valitsee puolessatoista vuodessa tutuksi tulleen kotisohvan. TV-lähetysten määrä ja saavutettavuus ovat nyt ihan toista luokkaa kuin vaikkapa kymmenen vuotta sitten. Tapahtumajärjestäjillä on kova työ, ettei koronan jälkeinen uusi aika pysyvästi tarkoittaisi paikalle tulevien katsojien määrän vähenemistä.

Vuoden urheilija -äänestyksessä tulee olemaan tänä vuonna laaja kattaus hyviä ehdokkaita. Vuoden valmentaja -kategoriassa on jopa runsaudenpulaa kandidaateista. Äänestyksessä koittaa siinä mielessä uusi aika, että keväisen jäsenedellytysten tarkastamisen jälkeen äänestykseen oikeutettujen määrä väheni. Tämän jotkut näkevät ongelmaksiksi, eräät arvelevat jopa manipulaation olevan nyt helpompaa. Olen eri mieltä ja perustelen näkemykseni.

Nyt äänestävät vain ne, jotka ovat todistetusti aktiivisia urheilutoimittajia tai joiden elämäntyössä se on ollut erittäin merkittävässä roolissa. Eikö siis kuulu olettaa, että mitä lähempänä ollaan urheilujournalismin kovaa ydintä, sitä puhtaammin, ja oma mahdollinen viiteryhmä unohtaen, äänestetään. Edellisessä virkkeessä ei ole kysymysmerkkiä – tarkoituksella.

Toisin päin kääntäen, mikäli äänestäjien iso määrä olisi hyve, eikö kuuluisi haalia mukaan kaikki kynnelle kykenevät? Eikö juuri silloin kasvaisi riski äänestyksen vinoumasta? Eikö olisi ristiriitaa siihen lähtökohtaan, että Urheilutoimittajain Liitto on urheilutoimittajia varten?

Puolueiden kannatusmittauksissa tyyppillinen vastaajamäärä on reilu tuhat tai kaksi. Jo se riittää yli viisimiljoonaisesta kansasta, vaikka otannassa täytyy huomioida muun muassa ikäryhmät, sukupuoli, maantiede ja sosiaaliekonominen asema. Sen sijaan yhden erikoisalan gallupissa, jollaiseksi Vuoden urheilija -äänestyksen voidaan katsoa vertautuvan, riittää pienempi otos luotettavan tuloksen saamiseksi.

Liiton hallitus linjasi syyskuun kokouksessaan loppuvuodelle kaksi tärkeää päivämäärää. Tiistaina 12.10. on ohjelmassa kevältä siirtynyt vuosikokous. Pääsemme pitkästä ajasta kokoontumaan ison remontin läpikäyneellä Olympiastadionilla.

Perjantaina 17.12. juhlimme liiton 90-vuotista taivalta. Tarkempi aikataulu ja paikka (Helsingissä) ilmoitetaan myöhemmin, mutta tarkoitus on jakaa päivä kahteen osioon. Iltapäivällä asiaa urheilujournalismista mielenkiintoisten seminaarialustajien pohjalta (Urheilutoimittajapäivät) ja parin tunnin tauon jälkeen illalla juhlat palkitsemisineen (Urheilujournalismin ilta).

Raikkaita syyskelejä!

Tommi Seppälä lähti suurille areenoille NHL-kirjeenvaihtajaksi vuonna 2010. Hän on ollut unelmatyössään, mutta pian on aika asettua Suomeen. NHL-maailmasta hän haluaisi tuoda suomalaistoimittajille enemmän yhteisöllisyyttä.

Kellarista kirjeenvaihtajaksi

Punakynät paukkuivat ja nuudelia syötiin, kun **Tommi Seppälä** rakensi itselleen uran NHL-kirjeenvaihtajana. Monien vaikeuksien jälkeen yhteistyö Ylen kanssa rauhoitti tilanteen.

Teksti: Harri Laiho Kuva: Tommi Seppälän kotialbumi

Mitähän sitä seuraavaksi tekisi? Tommi Seppälä kävi tulevaisuuden pohdintaa vuonna 2010, kun hän oli saanut Haaga-Heliassa valmiiksi urheilujournalismin erikoistumiskoulutuksen.

Samoihin aikoihin hän oli eronnut silloisesta puolisostaan. Nuori mies kaipasi irtiotta. Seppälälle tuli mieleen Vancouver, Länsi-Kanadan upea kaupunki, missä hänen tätinsä asuu.

Helsingissä syntynyt, mutta tampere-

laiseksi kasvanut Seppälä oli haaveillut jääkiekkotoimittajan ammatista. Hän alkoi miettiä, että mitä jos lähtisi Vancouveriin kiekkotoimittajaksi.

Seppälä kysyi muun muassa *Helsingin Sanomilta*, ostaisivatko NHL-juttuja, jos hän lähtee Kanadaan. *Helsingin Sanomat* oli kiinnostunut ostamaan. Seppälä lähti.

– Kauhistutti, mutta samalla olin innoissani, Seppälä muistelee.

Hän majoittui tätinsä kellariin. Sieltä alkoi itse tehty ura NHL-kirjeenvaihtajana.

”Turpa auki ja eturiviin”

Suomessa Seppälä oli tehnyt Superpeikselle tiedottajan töitä sekä Jatkoaika.comille jääkiekkojuttuja kotimaisesta liigasta. Vancouverissa odottivat moninkertaisesti suuremmat kuviot.

Vaikka Seppälä sai asua tätinsä nurkissa, elämä tuntui kalliilta. Tulot olivat pienet ja epävarmat. Areenalla oli isoja persoonia ja tunnettuja nimiä, joille hänen piti tehdä itsensä tunnetuksi.

"Aika nollasta lähdin ammattiani rakentamaan. Se on ollut valtava mankeli. Punakynät paukkuivat ja nuudelia syötiin. Uskon, että kirjeenvaihtajavuodet antavat minulle hyvät eväät jatkaa jossain vaiheessa uusiin haasteisiin myös Suomessa. "

NHL-kirjeenvaihtaja Tommi Seppälä

Seppälä kiittää silloin Vancouverissa asunutta ja viimeistä vuottaan *Ilta-Sanomien* NHL-kirjeenvaihtajana toiminutta **Vesa Rantasta**. Rantanen avasi kuvioita. Sitä, miten asiat toimivat ja miten toimittajan pitää toimia.

– Pyörin siellä löysät housuissa. Vesku taas huusi ison mediamassan takaa kysymyksiä.

– Turpa auki ja eturiviin, oli hänen ohjeensa.

Rantasen ammattimaisuus ja tekeminen toivat Seppälälle nöyryyttä. Hän ymmärsi, että uutiset pitää lukea ja pelejä pitää oikeasti katsoa kaiket päivät, jos NHL-kirjeenvaihtajan työtä haluaa tehdä.

Suomalaisiin NHL-pelaajiin Seppälä sanoo tutustuneensa nopeasti ja mutkattomasti. Heidän suuntaansa hän pyrki olemaan aktiivinen, jotta nimi ja naama tulevat tutuksi. Toimittajakollegoihin tutustumisessa ja oman paikan löytämisessä meni paljon kauemmin.

– Puhuin englantia ihan ok, mutta silti sitä arkaili. Minulla meni useampi vuosi, että aloin tuntea kollegoita ja sain elämän pyörimään.

– Ensimmäisellä kaudellani Vancouver pelasi Stanley Cupin finaaleissa, joten pressiboxi oli täynnä. Ei siellä minulle ollut jakkaraa, vaan jouduin kellarihuoneeseen katsomaan pelejä. Useampi vuosi siinäkin meni, että sain oman jakkaran eikä tarvinnut miettiä, pääsenkö katsomaan peliä vai en.

Alussa Seppälällä riitti varsin hyvin töitä. *Helsingin Sanomat* osti juttuja, mutta antoi teksteille tuki myös punakynää. Lisäksi Seppälä avusti muun muassa *Jääkiekkolehteä* ja teki yksittäisiä juttuja muutamille maakuntalehdille.

– Kaikenlaisille hömppäsivustoillekin tuli juttuja tehtyä, kun harjoittelin kirjoittamista.

Vuosia 2011–2013 Seppälä muistelee nuudeliaikoina. Mediatalot ajoivat budjettejaan alas. Työt vähenivät. *Helsingin Sanomat* jäi Seppälältä kokonaan pois, mutta *Ilta-Sanomat* tuli tilalle. Tiukkaa kuitenkin oli.

Kun kituuttamista oli kestänyt pari vuotta, hän alkoi miettiä, tuleeko tästä mitään.

– Täti on ollut urani suurin tukija, mutta silloin hänkin kysyi varovaisesti, pitäisikö sinun miettiä jotain muuta.

– Olin itse miettinyt samaa, mutta kun asia tuli toisen suusta, minulle nousi sisu. Päätin, etten lähde mihinkään. Painan niin kauan, että saan homman pyörimään.

Yle muutti kaiken

Seppälä muutti tätinsä kellarista omilleen vasta vuonna 2014.

– Se oli jonkinlainen saavutus elämässä, Seppälä nauraa.

Saavutus oli mahdollinen, koska silloin Seppälän ura kirjeenvaihtajana alkoi lopultakin tuottaa tulosta. Yhteydenotto Yleen muutti kaiken. Hiljalleen hän alkoi päästä sisään myös NHL-toimittajien yhteisöön.

– Yhteistyöstä Ylen kanssa minulla ei ole mitään muuta kuin hyvää sanottavaa. Se on rauhoittanut tilannettani tosi paljon, Seppälä kiittää.

Alussa hänellä oli vanha selviytymismoodi päällä. Hän yritti puskea juttuja, minkä ehti.

– Sitten yhteistyötä tarkennettiin siihen suuntaan, että mieluummin isompia juttuja harvemmin kuin pienempiä juttuja useammin.

– Olemme pyrkinet siihen, että teen juttuja, kun on jotain sanottavaa. Pitää myös muistaa, mille kohderyhmälle NHL-juttuja tehdään. Suomalaisia kiinnostavat suomalaiset pelaajat.

"Puhuin englantia ihan ok, mutta silti sitä arkaili. Minulla meni useampi vuosi, että aloin tuntea kollegoita ja sain elämän pyörimään."

Tommi Seppälä

Ylen kautta mukaan ovat tulleet myös tv-jutut, joita hän on tehnyt Los Angelesissa asuvan suomalaiskuvaajan **Pekka Rautionmaan** kanssa. Niistä pyynnöt tulevat yleensä Pasilasta. Niinpä Seppälän työnkuvassa on paljon itsenäisyyttä, mutta myös Ylen erikseen esittämien toiveiden täyttämistä.

– Minulla on ollut vapaus ja oma tila toimia, mutta olen saanut hyvin tukea ja neuvoja.

Seppälä on edelleen vapaa toimittaja, mutta käytännössä hän on tehnyt viime vuodet töitä vain Ylelle. Muuhun ei juuri ole paukkuja riittänyt.

Poikamiehen kituvuosista Seppälän

elämä on muuttunut myös niin, että nyt hän on perheellinen mies, kahden lapsen isä.

Jos Yle on kirjeenvaihtajalle tärkeä kumppani, tärkeitä ovat myös kontaktit juttujen pääasiallisiin kohteisiin, suomalaisiin NHL-pelaajiin.

Seppälä on tyytyväinen, miten tyylikkästä hommat ovat hoituneet suomalaispelaajien kanssa. Puhelinnumerot on annettu ja puhelimeen vastattu, ainakin yleensä.

– Somessa tulee usein syytöksiä, että käsittelemme NHL-pelaajia silkkihan-sikkain. Sitä en myönnä. Siltoja ei kannata polttaa, mutta asioista on kyllä sanottu voimakkaastikin, kun tarve on ollut. Pitää kuitenkin pysyä siinä asiassa.

Takaisin Suomeen

Kesät Tommi Seppälä on viettänyt aina Suomessa, mutta korona toi kirjeenvaihtajan perheineen pysyvämmin kotiin Tampereelle. Viime talven tiukkojen rajoitusten vuoksi Kanadaan olisi ollut turha mennä.

Seppälän uran jatkuminen Pohjois-Amerikassa on auki. Vaikka hän vielä palaisi Vancouveriin, on selvää, että kauan hän ei enää Kanadassa vaikuta.

– Vaikea ajatella, että repisimme lapsia enää irti Suomen arjesta. Vanhemman lapsen koulu alkaa parin vuoden päästä. Viimeistään siinä vaiheessa asetumme pysyvästi Suomeen.

– Kyllä Kanadassa tuli jo monta kertaa ikävä apukäsiä ja tukiverkkoa, niitä mummoja ja mammoja.

Kirjeenvaihtajan työ on ollut Seppälälle unelma-ammatti. Hän on myös ylpeä siitä, miten lopulta sai homman toimimaan.

– Aika nollasta lähdin ammattiani rakentamaan. Se on ollut valtava mankeli. Punakynät paukkuivat ja nuudelia syötiin. Uskon, että kirjeenvaihtajavuodet antavat minulle hyvät eväät jatkaa jossain vaiheessa uusiin haasteisiin myös Suomessa.

Seppälällä on vahva ajatus siitä, mitä vaikkapa suomalaisten kiekkotoimittajien pitäisi oppia NHL-toimittajilta.

– Yhteisöllisyys. Välipäivinä käydään porukalla syömässä, toisille annetaan apua ja tukea. Pukukopissa saadut kommentit jaetaan myös muille.

– Sellaista minä haluaisin myös Suomeen, ettei toisen median toimittajaa nähdä aina kilpailijana. Toisen hyvä juttu ei ole itseltä pois. ♦

Johanna Nordling kertoo ammentavansa juttuaiheita monipuolisesti erilaisista tilanteista ja elämästä ympärillään. Juttulistalle yltävät ajankohtaiset aiheet ja ilmiöt sekä mielenkiintoiset henkilöt tai toimintakulttuurit.

Urheilulehden Saksan kirjeenvaihtaja Johanna Nordling ammentaa juttuideoita ympäröivästä elämästä

”Urheilu kertoo usein ihmisyydestä ja yhteiskunnasta”

Toimittaja **Johanna Nordling** on raportoinut Urheilulehdelle Saksasta Suomeen jo kymmenen vuoden ajan. *Urheilulehden* kirjeenvaihtajaksi Saksaan Nordling päätyi rakkauden ja osittain sattumankin kautta. Nykyisin toimittaja, suomen kielen opettaja ja jalkapallovalmentaja Nordling perheineen elää ja työskentelee Krefeldissä, Läntisessä Saksassa Ruhrin metropolialueen tuntumassa.

Teksti: **Taru Nyholm** Kuvat: **Sirpa Huhtamella**

Nordlingin rakkaus jalkapalloon on peräisin jo lapsuudesta. Toijalan Pallo -49:n kasvatti pelasi pitkään myös itse. Rakastuminen saksalaiseen puolisoon vaihto-opintovuosina Budapestissä on puolestaan se syy, miksi Nordling päätyi asumaan Saksaan 2006.

Kirjallisuuden maisteriksi valmistuneelle Nordlingille oli luontevaa ryhtyä kirjoittamaan. Ja ensimmäisinä vuosina uudessa kotimaassa se ei käynyt vielä saksaksi, joten Nordling päätyi tarjoamaan tekstejään Suomeen.

Vuodesta 2011 lähtien Nordling on työskennellyt *Ilta-Sanomien* sekä *Urhei-*

lulehden ja sen edeltäjien *Urheilusanomien* ja *IS Veikkaajan* jalkapallokirjeenvaihtajana Saksassa. Intohimoinen suhtautuminen jalkapalloon sopii Nordlingin mukaan Saksaan erityisen hyvin.

– Futis on täällä melkein monopoliasemassa. Jos olet urheilutoimittaja, kirjoitat futiksesta. Täällä on paljon

"Saksassa meininki on sellainen, että median edustajia halutaan palvella. Kun seuran mediaväki kuulee, että suomalainen toimittaja toivoo haastattelua, niin kyllä se usein järjestyy ja pyynnöistä suomalaiseseen mediaan jopa ilahdutaan. Haastattelut halutaan mahdollistaa, mutta joskus voi joutua odottamaan muutamia viikkoja. Pitkäjänteisyys palkitaan."

Urheilulehden Saksan kirjeenvaihtaja Johanna Nordling

toimittajia, joiden tehtävä on seurata ja kirjoittaa vain yhden seuran, esimerkiksi Borussia Dortmundin asioista. Se on hyvin tyypillistä täällä, Nordling kertoo.

Nordling nostaa esimerkiksi jalkapalloon keskittyneen Kickerin, jonka tiettyihin seuroihin keskittyneet toimittajat hyötyvät asemastaan saamalla sisäpiiritietoja. Hyvätkään verkostot eivät kuitenkaan pelasta journalistiselta osaamattomuudelta.

– Yhteishaastattelutilaisuuksissa on paljastunut, että nämä samat toimittajat eivät ole tehneet mitään taustatöitä. Mistään asioista ei ole otettu selvää. Toimittajat ovat seuran kavereita, ja tällainen työskentelytapa tietyllä tavalla tylsistyttää journalistisen työn. Minun ei ole mahdollista toimia niin, ja olen myös iloinen, etten joudu tekemään työtäni niin. Käsittääkseni Suomessa tällaista kulttuuria ei tunneta, Nordling pohtii.

Saksan urheilumediassa jalkapallon ykkösasema on vahva.

– Lajitietämys muista lajeista ei toimittajilla ole välttämättä kovinkaan korkealla tasolla. Sitä voisi kuvailla osittain ehkä jopa heikoksi, Nordling tuumaa.

Median edustajia palvellaan hyvin

Nordling kiittelee toimittajien työskentelyolosuhteita Saksassa. Maassa 2006 pelattujen jalkapallon MM-kilpailujen johdosta stadioneita uudistettiin ja infrastruktuuri otti kerralla kehitysloikan.

– Stadioneilla on hyvät työskentelytilat median edustajille, ja isojenkin seurojen matseihin pääsee akkreditoitumaan. Saksassa uusinta uutta on, että pressejä lähetetään digitaalisena. Toki korona-aikana myös täällä on ollut tiukkoja rajoituksia, mikä on vaikuttanut toimittajien työskentelyyn. Mediakatsomossa on ollut esimerkiksi vain kymmenen paikkaa tarjolla, ja silloin suomalaismedian edustaja ei ole ollut listan kärkipäässä, Nordling naurahtaa.

Haastattelujen saatavuus normaaliolosuhteissa riippuu Nordlingin mukaan seurasta. Suuret seurat kuten FC Bayern München, Borussia Dortmund ja RB Leipzig myöntävät haastatteluja huonosti.

– Siinä pitää olla pitkäjänteinen ja valmistautua jo ennakoon siihen, että edessä on haastava prosessi. Näiden suurien seurojen jälkeen seuraavalla ta-

solla 1v1-haastatteluja on jo helpompi saada. Seurat saattavat järjestää EM- tai MM-kilpailujen alla mediatilaisuuksia, joissa esimerkiksi neljä toimittajaa pääsee haastattelemaan pelaajaa samaan aikaan.

Nordlingin mukaan henki Saksassa on seurojen mediapalveluissa toisenlainen kuin esimerkiksi Englannissa.

– Saksassa meininki on sellainen, että median edustajia halutaan palvella. Kun seuran mediaväki kuulee, että suomalainen toimittaja toivoo haastattelua, niin kyllä se usein järjestyy ja pyynnöistä suomalaiseseen mediaan jopa ilahdutaan. Haastattelut halutaan mahdollistaa, mutta joskus voi joutua odottamaan muutamia viikkoja. Pitkäjänteisyys palkitaan.

– Nykyään se auttaa ja edistää haastattelujen saamista, että osaan saksaa niin hyvin, että pystyn käyttämään saksan kieltä haastattelutilanteessa. Englanninkielisiin pyyntöihin suhtaudutaan seuroissa nihkeämmin.

Nordling kertoo, että myös Saksassa valmentajat istutetaan ottelunjälkeiseen lehdistötilaisuuteen. Välillä on hiljaista ja kiusallistakin, kun kukaan toimittajista ei kysy mitään.

– Itse kysyin aluksi usein jotain siinä tilaisuudessa ja ihmettelin, että miksi muut eivät kysy mitään. Mutta usein se menee ainakin pienemmissä seuroissa niin, että valmentajat jäävät toimittajien jututtavaksi vielä kameroiden sammuttua. Tilanne muuttuu paljon antiimmiksi ja suojatummaksi.

Urheilun kautta yhteiskunnallisiin teemoihin

Nordlingien suomalais-saksalaiseen perheeseen kuuluu Johannan puoliso ja pariskunnan 9- ja 12-vuotiaat pojat. Kirjallisuustieteen maisteriksi valmistuneen Nordlingin arki Krefeldissä ei ole pelkkää toimittamista.

– Opetan suomen kieltä kansalaisopistolla ja valmennan E- ja C-ikäisten poikien juniorijoukkueita. Tosin koronan vuoksi Saksassa viimeisen vuoden aikana juniorit eivät ole saaneet juurikaan trenata ja rajoitukset on olleet tosi tiukat.

Vuoden urheilutoimittajana 2015 Suomessa palkittu Nordling kertoo seuraavansa suomalaista urheilumediaa verkon välityksellä.

– Yleisesti ottaen urheilujournalismin taso Suomessa on mielestäni noussut. Tulee tosi hyviä henkilöjuttuja, joissa uskalletaan puhua kipeämmistä ja vaikeammista teemoista. Urheiluosuus ei ole keskiössä, Nordling pohtii.

Myös Nordlingin omat reportaasit iskeytyvät usein pintaa syvemmälle, syihin ja seurauksiin. Nordlingin jutuilta lukija on oppinut odottamaan enemmän kuin itsestäänselvyyksien toistelua. Lukija voi kokea pääsevänsä osaksi Nordlingin ajatteluprosessia. Huolellinen taustoitus huokuu hänen työstään.

Nordling kertoo ammentavansa juttuaiheita monipuolisesti erilaisista tilanteista ja elämästä ympärillään. Juttulistalle yltävät ajankohtaiset aiheet ja ilmiöt sekä mielenkiintoiset henkilöt tai toimintakulttuurit.

– Juttuideoihin voi törmätä vaikka paikallislehdessä tai keskustelua seuraamalla. Joululomalla on tullut tavaksi hioa ideoita *Urheilulehden* toimituksen esihenkilö **Petri Lahden** kanssa. Toki ideoita vaihdetaan myös kauden aikana. Joskus toiveita tulee suoraan myös toimituksen päästä.

– Yhä enemmän kirjoitetaan yhteiskunnallisista teemoista liittyen urheiluun, kuten esimerkiksi mielenterveysongelmista, syömishäiriöistä ja lääkkeiden väärinkäytöstä. Osataan ja uskalletaan. Pidän tästä suuntauksesta, sillä urheilu kertoo usein ihmisyydestä ja yhteiskunnasta, Nordling näkee. ♦

"Yhä enemmän kirjoitetaan yhteiskunnallisista teemoista liittyen urheiluun, kuten esimerkiksi mielenterveysongelmista, syömishäiriöistä ja lääkkeiden väärinkäytöstä. Osataan ja uskalletaan. Pidän tästä suuntauksesta, sillä urheilu kertoo usein ihmisyydestä ja yhteiskunnasta."

Johanna Nordling

Veljekset Eetu (vas.) ja Oskari Setänen olivat esimerkiksi viime talvena tavallista vähemmän tekemisissä, koska urheilutoimittajan työ liippasi liian läheltä kiekkovahdin ammattia. Kuva Eetu Setäsen häistä, joissa Oskari toimi bestmanina.

Samalla hiekkalaatikolla

Raumalla ilmestyvän *Länsi-Suomen* urheilutoimittaja **Eetu Setänen** joutui ongelmaliseen tilanteeseen, kun pikkuveli pelasi Lukossa. Pienen kaupungin lehdessä jääviysasiat ovat muutenkin vaivanneet urheilupiireissä tiiviisti mukana ollutta Setästä.

Teksti: **Harri Laiho** Kuvat: **Eetu Setäsen kotialbumi** ja **Juha Sinisalo/Länsi-Suomi**

Urheilutoimittaja Eetu Setänen oli keväällä tyytyväinen mies. Hänen veljensä **Oskari** muutti pois samalta paikkakunnalta. Ihmisenä Setänen olisi toki mielellään pitänyt veljensä yhä lähellä, mutta hänen työtään Oskarin muutto Raumalta Kouvolaan helpotti.

Oskari kun on Lukon mestarijoukkueeseen kuulunut maalivahti. Eetu taas Lukosta päivittäin kirjoittavan *Länsi-Suomen* urheilutoimittaja. Kirjoitusten kohde tuli liian lähelle.

Veljen pelaaminen Lukossa ei ole ollut Eetu Setäsen ainoa esteellisyongelma. Hän pelasi itse pitkään jalkapalloa Pallolirojen edustusjoukkueessa. Hänen entinen tyttöystävänsä pelasi pesäpalloa Ferran superpesisjoukkueessa. Uusi tyttöystävä, josta tuli myöhemmin vaimo, pelasi

pääsarjatason lentopalloa Liiga-Eurassa.

Setäsellä on siis ollut poikkeuksellisen suorat kontaktit alueen urheiluseuroihin. Mutta kun asian kääntää toisinpäin, voi kysyä, kuinka jäävi urheilutoimittaja on ollut työssään.

Asia on vaivannut 30-vuotiasta Setästä. Lukko on Raumalle ja luonnollisesti myös Länsi-Suomelle tärkeysjärjestyksen ykkönen. Fera ja Pallo-lirot ovat merkittäviä ja seurattuja joukkueita. Niin oli myös naapurikunnan Liiga-Eura niin kauan kuin sillä oli toimintaa.

Jos Setäselältä olisi automaattisesti kielletty yllä olevien seurojen uutisointi, jäljelle olisi jäänyt varsin vähän kirjoitettavaa.

– Järjestelyiden kautta tilannetta on yritetty helpottaa. Olen minä sitä silti miettinyt, onko ollut väärin, että olen

ollut *Länsi-Suomessa* töissä, kun minulla on noin paljon jääviysasioita.

Setäsen kytkösvelytyhti seuroihin on harvinainen, mutta hän ei ole ongelmansa kanssa yksin. Urheilujournalismissa varsinkin pienillä paikkakunnilla kytkökset tulevat vähintään nurkan takaa ja usein niinkin, että toimittajalla on oma seurataustaa.

Itsesäätelykysymys

Journalistin ohjeiden neljännessä kohdassa sanotaan näin:

"Journalisti ei saa käyttää asemaansa väärin. Hänen ei pidä käsitellä aiheita, joihin liittyy henkilökohtaisen hyötymisen mahdollisuus eikä vaatia tai vastaanottaa etuja, jotka voivat vaarantaa riippumattomuuden tai ammattietiikan."

Jos Setäsen tilannetta peilaa journalistin ohjeisiin, ei voi yksiselitteisesti väittää, että hän olisi tehnyt jotain väärin.

– Jääviys on puhdas itsesääteilykysymys, miettii Tampereen yliopistossa informaatiotekniikan ja viestinnän tiedekunnassa tutkijana työskentelevä **Jari Väliverronen**.

– Urheilutoimittajan jääviydessä seuraukset voivat olla vähäisemmät kuin esimerkiksi politiikan toimittajilla tai taloustoimittajalla. Eettiseltä kannalta ongelma on silti sama.

Urheilutoimittaja pystyy harvoin hyötymään uutisistaan esimerkiksi taloudellisesti. Väliverronen toisaalta muistuttaa urheilun henkisestä puolesta, siitä millainen sydämenasia se on monelle lukijalle. Siksi esimerkiksi systemaattiselta näyttävä suosiminen voi alkaa ahdistaa lukijakuntaa. Silloin ollaan jo ongelman ytimessä.

Väliverronen vertaa urheilutoimittajien asemaa kulttuuritoimittajiin. Molemmilla aloilla on paljon journalisteja, jotka ovat ainakin jossain vaiheessa olleet kentällä tekijöinä. Silloin lukijoille syntyy helposti ajatuksia siitä, kenen asiaa milloinkin ajetaan.

Väliverronen on itse työskennellyt 2000-luvulla *Keskipohtimaan* ja *Helsingin Sanomien* urheilutoimituksissa. Tutkija ymmärtää, että pienissä medioissa toimittajan jääväminen sidonnaisuusien vuoksi on vain joskus mahdotonta. Aina ei ole sitä toista, joka voisi jutun hoitaa.

Väliverronen mielestä jääviyskysymyksiä ei pidä jättää yksittäisen toimittajan ratkottavaksi, mutta niitä ei pidä määrittellä myöskään kansallisesti esimerkiksi journalistin ohjeissa.

– Liian tarkoista säännöistä voi olla paljon enemmän haittaa kuin hyötyä. Pitää ymmärtää myös tilannekohtaisesti paikallinen tausta. Jääviys pitäisi määrittellä aina toimituksen tasolla. Kyse on siitä, miten asia toimituksissa neuvotellaan ja miten se tuodaan kuulijoille ja katsojille esiin.

Politiikan journalismista väitöskirjaa työstävä Väliverronen tarjoaa avoimuutta työkaluksi jääviyskysymyksiin. Toisaalta hän ymmärtää, että sidonnaisuuksien avoin kertominen voi olla kaunis periaate, mutta käytännössä hankalaa, ja lieveilmiöineen se voi kääntyä jopa itseään vastaan.

Epäilyksiä

Länsi-Suomessa harkittiin aikoinaan yhteisjuttua urheilutoimittaja Eetu Setästä ja hänen Lukossa torjuneesta pikkuvälisestä Oskarista. Juttua ei koskaan toteutettu, eikä Eetu Setänen ole jälkeensä päinkään varma, olisiko se ollut järkevää.

– Jutun jälkeen olisimme ehkä olleet vielä tarkemmin luupin alla.

Pienessä kaupungissa moni tietysti tiesi Eetun ja Oskarista veljessuhteen.

Eetu Setänen muistuttaa, että kun hän aloitti urheilutoimittajan työt, ei kukaan vielä tiennyt, että pikkuvälisestä kasvaa liigatason maalivahti. He vain ajautuivat samalle hiekkalaatikolle. *Länsi-Suomessa* ongelmaksi tuli urheilutoimituksen koko. Kun on vain kaksi urheilutoimittajaa, väkisinkin tulee tilanteita, joissa joutuu kirjoittamaan Lukosta, joskus myös omasta veljestä.

Eetu Setänen on joutunut haastattelemaan veljeään muun muassa, kun tämä valittiin maajoukkueeseen. Ottelujuttujen yhteydessä hän valitsi muita pelaajia haastatteluihin, mutta tarpeen tullen veljenkin nimi jutuissa mainittiin, joskus kehuvasti, joskus kritisoivasti.

Eniten urheilutoimittajaa häiritsivät tilanteet, joissa pidettiin itsestään selvyttenä, että jonkun hänen uutisoimansa asian lähde on hänen veljensä.

Pahimmillaan Eetu Setänen oli enemmän tai vähemmän jäävi neljän Rauman alueen urheiluseuran suuntaan. Jääviys oman leipälajin jalkapallon paikalliseen ykkösseuraan tuntuu Setästä haaskaukselta.

Setänen vakuuttaa, ettei niin ole koskaan käynyt. Oskari Setänen ei pukukopin tapahtumista laverrellut, mutta isovelvi tiedostaa silti, että ohimennen saattoi väkisinkin tulla joskus hiljaista tietoa.

– Kun työ on niin iso osa molempien elämää, puheetkin kääntyivät herkästi siihen. Se johti meidän välillämme tilanteeseen, että emme olleet niin paljon yhteyksissä kuin olisimme ehkä muuten olleet.

– Olen jättänyt hiljaista tietoa myös käyttämättä. Pahimmillaan tiedon käyttäminen olisi voinut jäädä hiertämään Oskarista ja minun välejä. Ei uutinen ole sen arvoinen.

Oskari Setänen ei kokenut Lukko-vahhtina veljensä ammattia ongelmaksi. Joukkuekaverit joskus kyselivät veljeydestä, mutta maalivahti uskoo, että asia on tuntunut toimittajien kesken tärkeämmältä kuin kiekkopireissä.

Eetu Setänen koki silti, että epäilyksiä hänen lähteistään tuli aikoinaan myös

Lukon sisäältä. Silloin hän halusi viheltää pelin poikki ja jäädä Lukko-uutisoinnista niin paljon sivuun kuin se kahden henkilön urheilutoimituksessa oli mahdollista.

Esimerkiksi Lukon mestaruuteen valmentanut **Pekka Virta** tunnetaan miehenä, joka lukee tarkkaan, mitä hänesä ja hänen joukkueestaan kirjoitetaan. Oman pelaajan toimittajaveli näyttäytyi valmentajalle mörköinä.

– Hänellä oli epäilyksensä. Oskari ei siitä koskaan tiennyt, mutta otimme ”Pexin” kanssa asiasta myös yhteen. Siitä nostan hänelle hattua, että hiertävät asiat puhuttiin rehellisesti halki, ja saimme puhdistettua ilmaa.

Haaskausta

Tapaus Pallo-Iirot oli Setäselä ja *Länsi-Suomelle* helpompi kuin Lukko. Setänen pelasi Iirojen edustusjoukkueessa vielä kaudella 2019, ja hän pitäytyi kirjoittamasta ryhmää ja monesti seuraakin koskevasta aiheista.

Vuonna 2020 Setänen siirtyi samalla sarjatasolla Kakkosessa pelanneen FC Jazzin riveihin. Länsi-Suomessa tulkittiin, että samalla Setänen vapautuu kirjoittamaan Pallo-Iiroista. Se osoittautui nopeasti virheeksi. Toimittajalla oli kuitenkin paljon hiljaista tietoa Pallo-Iirojen pelaaja-asioista. Samalla hän edusti vihollista, paikallisvastustajaa. Asetelma oli liian herkkä, joten monta juttua Setänen ei ehtinyt ex-joukkueestaan kirjoittaa.

Kesällä 2021 Setänen ei pelannut missään, mutta Pallo-Iirojen asioista hän on pysynyt yhä pitkälti sivussa.

– Se on toisaalta haaskaustakin, etten pääse kirjoittamaan siitä, mistä eniten tietäisin. No, tilanne varmasti normalisoituu, kunhan aikaa kuluu, Setänen miettii.

Jalkapalloilevana urheilutoimittajana muiden lajien toimijat ovat toisinaan nähneet Setäsen punaisena vaatteena. Vaikka hän ei ole kirjoittanut Pallo-Iiroista, mahdolliset kriittiset jutut muiden lajien seuroista on tarpeeksi värillisten linssien läpi luettuna näyttäneet siltä, että toimittaja painaa esimerkiksi pesäpalloa alas, jotta saisi jalkapallon näyttämään paremmalta.

Jalkapalloihmisenä Setänen haluaisi kenties olla vielä mukana kentän tasolla. Hän voisi vielä pelata jonkun kauden, tai olla myöhemmin valmentajana tai seuratoimijana.

Olisiko se ongelma? Tutkija Väliverronen muistuttaa, ettei kokoontumis- ja yhdistymisvapauden pohjalta voi kieltää kenenkään vapaaehtoistyötä palkkatyön takia.

– Kunnioitan tätä työtä niin paljon, että kyllä se jarruttaa. En minä ainakaan heti työnä itseäni takaisin Pallo-Iiroihin, Setänen kuitenkin myöntää.

– Vaikka raa’alta sekään tuntuu, jos joutain, mihin on intohimo, pitäisi lopettaa sen takia, että on urheilutoimittaja. ♦

Kalevan urheilutoimitustiimiin kuuluvat Kimmo Siira (vas. ylhäällä), Teemu Wilenius, Joonas Hentilä ja Kai Nevala. Kuvasta puuttuu tuottaja Vesa Kärki.

Missä mennään maakuntalehdissä?

"Suorat live-lähetykset ovat tämän ajan hitti"

Jos joku kuvittelee, että perinteisen sanomalehden hautajaiset lähestyvät, hän on väärässä. Tämä kävi ilmi, kun *Turun Sanomien*, *Kalevan* ja *Aamulehden* edustajat kertoivat näkemyksiään *Fair Play* -lehden tekemässä kyselyssä.

Teksti: **Matti Lehtisaari** Kuvat: **Pekka Peura, Riitta Salmi/Turun Sanomat** ja **Sami Kero/Helsingin Sanomat**

Kysymyksiin vastasivat *Turun Sanomien* urheilusta vastaava **Maria Vesterinen**, *Kalevan* puolesta toimittaja **Teemu Wilenius** ja *Aamulehdestä* toimittaja **Mikko Gynther**.

Kaikissa lehdissä on panostettu voimakkaasti netin suoriin live-lähetyksiin, joita *Aamulehden* Gynther kuvailee jopa

tämän ajan hiteiksi. Myös *Turun Sanomissa* ja *Kalevassa* uskotaan, että striimaukset ovat tulleet jäädäkseen.

Korona-aika on vaikeuttanut elämää kaikkialla, niin myös urheilutoimituksissa. Paikallisiakin tapahtumia ja otteita on jouduttu hoitamaan puhelimitse, mutta ilmassa on toiveikkuutta, että

rajoitukset vähitellen helpottaisivat.

Monet ovat havainneet, että samaan konserniin kuuluvat sanomalehdet tekevät yhteistyötä isoissa kisatapah-tumissa. Gynther kertoo esimerkkinä, miten *Aamulehti*, *Helsingin Sanomat* ja *Ilta-Sanomat* hoitivat yhteisapelillä kesän Tokion olympialaiset.

Näin kyselyymme vastattiin

Printtilehden merkitys?

Vesterinen: Meillä on melko perinteinen ja iäkäskin lukijakunta, heille *Turun Sanomat* on maakuntalehtenä tärkeä media. Jopa tärkein etenkin paikallisissa uutisissa.

Wilenius: Edelleen suurin osa *Kalevan* rahoista tulee printtilehden kautta, joten printin merkitystä ei voi tai kannata vähätellä. Printtilehti on tärkeä tuote varsinkin iäkkäämmille sukupolville.

Gynther: *Aamulehden* printin merkitys on edelleen suuri, vaikka digin rooli kasvaa koko ajan. Moni haluaa edelleen lukea uutisensa hyvin toimitetusta printtilehdestä.

Mitä tehdään verkkoon ja mitä printtiin?

Vesterinen: *Turun Sanomissa* melkeinpä jokainen juttu löytyy sekä printistä että verkosta. Vain harvoin, lähinnä aikataulusyistä, tehdään jotain pelkästään verkkoon.

Wilenius: *Kalevassa* kaikki isoimmat jutut menevät molempiin kanaviin. Monet pienemmät paikalliset urheilujutut menevät pelkästään printtiin. Vastaavasti tärkeät myöhäisillan tapahtumat, jotka eivät ehdi aikataulun puolesta printtilehteen, menevät pelkästään verkkoon.

Gynther: *Aamulehden* printtiin kootaan tärkeimmät uutiset, verkossa tarjonta on runsaampaa. Käytännössä kaikki printtiin menevät jutut julkaistaan myös verkossa.

Netin live-striimit / live-seurannat nyt ja tulevaisuudessa?

Vesterinen: Olemme aloittaneet striimaukset laajemmin tänä vuonna. Jalkapallosta Interin ja TPS:n harjoituspelejä, Kakkosen otteluita, futsalia ja lentopalloa. Haluamme katsoa, miten striimaukset toimivat ja vetävät katsojia. Näillä näkymin voisin kuvitella, että striimauksia tehdään jatkossakin täydentämään verkon urheilusisältöjä.

Wilenius: *Kalevalla* on paljon live-lähettyksiä paikallisesta ja nuorten urheilusta. Suuremmista seuroista "pääsemme käsiksi" esimerkiksi Kärppien ja AC Oulun harjoitusotteluihin. Live-seuranta teemme verkkoon lähinnä vain joskus Kärppien jääkiekon liigaotteluista. Tulevaisuudessa *Kaleva Live*n tarjontaa on tarkoitus kasvattaa.

Gynther: Live-lähettykset ovat tämän ajan hitti ja kiinteä osa tekemistä. Niiden merkitys tuskin ainakaan vähenee lähiaikoina. Teemme tekstimuotoisia live-seurantoja paikallisten pääsarjaton jääkiekko- ja jalkapallojoukkueiden kaikista otteluista.

Maria Vesterinen, *Turun Sanomat*

Ovatko perinteiset otteluraportit jääneet jo historiaan?

Vesterinen: *Turun Sanomissa* asiaa pohditaan säännöllisesti, mutta toistaiseksi on aina päädytty siihen, että ottelujuttujakin tarvitaan. Niiden ei toki tarvitse eikä pidäkään olla perinteisiä selostuksia.

Wilenius: Ei kai missään enää julkaista otteluraportteja perinteisessä muodossa?

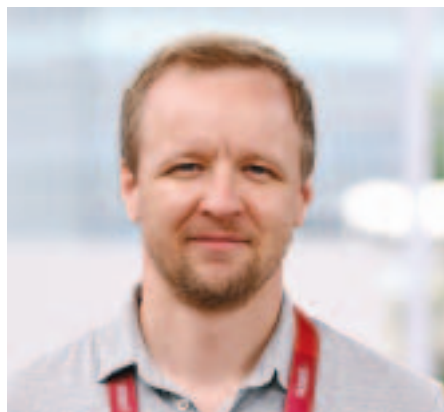
Gynther: Osa *Aamulehden* lukijoista haluaa edelleen tietää, mitä peleissä tapahtui, mutta onhan tällaisen raportoinnin tarve vähentynyt. Pyrimme löytämään ottelujuttuihin tuoreita näkökulmia.

Lähtevätkö toimittajat paikan päälle tapahtumiin?

Vesterinen: *Turun* alueen uutisoitavissa tapahtumissa olemme periaatteessa aina paikalla. Korona-aika on tietysti tuonut tähän omat rajoituksensa ja käytäntönsä, mutta emme suunnittele niiden jäämistä pysyviksi. Kauemmas tapahtumiin lähtemistä harkitaan tarkkaan.

Wilenius: Pyrimme hoitamaan kaikki merkittävien lajien tapahtumat itsenäisesti ja paikan päältä.

Gynther: Koronan takia toimittajien pisin työmatka on usein makuuhuoneesta työhuoneeseen. Otteluita ja tapahtumia on ollut pakko hoitaa pu-

Mikko Gynther, *Aamulehti*

helimitse. Normaalisti olemme paikan päällä jokaisessa jääkiekon ja jalkapallon kotiottelussa. Muiden lajien kohdalla menemme paikalle valikoidusti. Reissut maakunnan ulkopuolelle ovat vähentyneet.

Miten iso osuus jutuista tehdään avustajien voimin?

Vesterinen: Pyrimme hoitamaan oman alueen merkkitahtumat omien toimittajien voimin. Muutamissa lajeissa meillä on avustajia, joilla on lajeissa erikoisosaamista. Avustajatut ovat tärkeitä. Meillä on ympäri Suomea avustajarinki, joka hoitaa oman alueensa pelit ja isot tapahtumat.

Wilenius: Avustajia käytämme varsinkin pienempien paikallisten uutisten kanssa. Osuutta on vaikea määrittää. Juttumäärällisesti se on suurempi, mutta merkki- ja tilamääräisesti huomattavasti pienempi.

Gynther: *Aamulehden* avustajarinki on kutistunut, emmekä enää esimerkiksi käytä avustajia liigajoukkueiden vieraspelireissuilla, jotka hoidamme itse. Suurimman osan jutuista teemme omin voimin.

Kuinka isot suurkisat hoidetaan?

Vesterinen: Nyt kesällä meillä oli oma toimittaja sekä jalkapallon EM-kisoissa että Tokion olympialaisissa. Koemme tärkeäksi saada tunnelmia ja analyysijä tapahtumien ytimestä.

Wilenius: Pääosin olemme omin voimin paikan päällä, tarpeen vaatiessa myös etänä.

Gynther: Esimerkiksi Tokion olympialaiset tehtiin yhdessä *Helsingin Sanomien* ja *Ilta-Sanomien* kanssa. Reissuihin lähtevien toimittajien määrä on vähentynyt, kisatiimi muodostetaan konsernin eri lehdistä.

Miten lukijoiden toiveita seurataan?

Vesterinen: *Turun Sanomien* laajempi lukijakysely tehdään kerran vuodessa. Verkon lukuja seurataan päivä- ja juttukohtaisesti. Lukijoiden toiveet ovat moninaisia, kaivataan sekä henkilötarinaita että uutisia ja kisa- ja ottelujuttuja.

Wilenius: Meillä *Kalevassa* toiveiden kirjo on laaja. Sitä kuunnellaan tarkalla korvalla ja reagoidaan tarpeen mukaan. Yksittäinen palaute tai toive ei kuitenkaan määritä linjaamme.

Gynther: Tätä tutkitaan säännöllisesti. Lukijamme haluavat lukea *Aamulehden* omia juttuja Pirkanmaan elämästä, ihmisistä ja tapahtumista. He haluavat sisältöä, jota pääkaupungin mediat eivät tarjoa. ♦

NYT JUHLITAAN!

Urheilutoimittajain Liitto täyttää 90 vuotta

Urheilutoimittajain Liitto perustettiin vuonna 1931, joten tänä vuonna on aihetta juhlaan, kun liiton mittariin tulee pyöreät 90 vuotta. Iän karttuessa liiton toiminta ei ole suinkaan kangistunut, vaan pikemminkin piristynyt, joten vietämme juhlapäivää rennon juhlavassa Urheilujournalismin illassa **17. joulukuuta 2021** Helsingissä.

Haluamme juhlistaa liiton 90-vuotista taivalta urheilujournalismin parissa ja ystävien sekä kollegoiden kanssa, joten... Toivotamme kaikki jäsenemme (+avec) tervetulleeksi 90-vuotisjuhlaan mukaan!

Alustava juhlapäivän ohjelma 17.12.

Urheilutoimittajapäivät

klo 11.00–12.00 Lounas

klo 12.00–16.00 Urheilutoimittajapäivät-seminaari

Urheilujournalismin ilta

klo 18.00 Tervetuloa!

klo 18.30 90-vuotisjuhlatilaisuus alkaa
OKM:n ansiomerkkien jako
Urheilujournalismipalkinnot

klo 20.00 Juhlaillallinen

klo 21.30 Iltajuhla

Aikataulu ja ohjelma sekä illalliskortti- ja majoitus- ym. tiedot tarkentuvat lähiaikoina, joten seuraathan tiiviisti liiton viestintää.

TERVETULOA JUHLIMAAN!

– Urheilutoimittajain Liitto –

Mahdolliset huomionsoitukset seminaarin jälkeen.

Lahjojen sijaan toivomme kartutettavan stipendirahastoamme:

DanskeBank FI24 8000 1000 0977 83.

Viesti: UL90/onnittelijatahon nimi.

Öinen jutipumppu vai kolme arvokasta käsien läpsäytystä?

Se tapahtui ihan yhtäkkiä. Kesällä yötä. **Topi Raitanen** kiri loistavasti Tokion olympiakisojen alkuerissä ja nappasi finaali-paikan etukäteen ajateltuna kovempien ukkojen nenän edestä. Minä tuuletin. En mitenkään ujosti riemuani pidätellen, vaan juhlin Raitasen finaali-paikkaa oikein kunnan jutipumpulla.

Lopulta tajusin tilanteen ja hätkähdin. Vähän häpesinkin. Mieleeni muistui jo nuoruudessani legendaariselta *Pohjo-lan Sanomien* urheilutoimittajalta **Pentti Jussilalta** saamani ohje: *”Journalisti ei koskaan tuuleta tai riehaannu. Erityisen onnistuneen suorituksen jälkeen on tosin sallittua läpsäistä kolme kertaa arvookkaasti käsiä yhteen”*.

Nyt, kenties öisen ajankohdan vuoksi, lipesin ohjeesta. Ja vaikka olinkin kotona enkä esimerkiksi olympiastadionilla, tunsin ison piston sydämessäni.

– Iskä, sä tuuletit ihan samalla tavalla kuin edellisyönä, Raitasen juoksua niin ikään katsomaan herännyt tyttärenti totesi.

Ai, hemmetti, mietin mielessäni. Niin muuten tuuletinkin. Silloin en ajatellutkaan tuulettavani, mutta niin tosiaan tein. **Matti Mattssonin** mitaliuinti sen aiheutti.

Urheilutoimittajia syytetään milloin mistäkin. Aika usein syytetään siitä, että kirjoituksista puuttuu kriittisyys, koska toimittajat ovat fanipoikia. Tässä kohdassa syyttäjät epäilemättä ovat myös jäljillä. Suomalaisissa urheilutoimittajissa on runsaasti kriittisiä journalisteja, mutta paljon kentällä näkee niitäkin, jotka ovat toimittajina ikään kuin urheilijan, seuran tai urheilulajin asialla lukijalähtöisyyden unohtaen. Näin ei tietenkään saisi olla.

Toisaalta öinen kohtaaminen oma-tuntoni kanssa pisti ajattelemaan. Onko

kuitenkin aika luonnollista, että urheilu herättää myös toimittajan tunteita? Olen haastatellut ja muuten tavannut Topi Raitasen Jyväskylässä kymmeniä kertoja. Sälli on ystävällinen kuin mikä ja tulee lähes aina höpöttelemään Hippos-hallissa niitä näitä. Lienee ihan kohtuullista, että tunnen sympatiaa, kun tuttu kaveri onnistuu olympia-areenalla. Etenkin, kun olen rakastanut kestävyysjuoksua viimeistään siitä asti, kun näin 7-vuotiaana **Martti Vainion** syöksyvän Helsingissä MM-pronssille.

Yhtä lailla ymmärrettävää on, jos joku vuosia läheltä vaikkapa samaa jääkiekkoujoukkuetta seurannut toimittaja on ihan aavistuksen kallellaan kyseiseen joukkueeseen. Tunteehan hän sieltä usein pelaajat, valmentajat, huoltajat ja mailojen kantajat väistämättä erittäin hyvin.

Sympatiaa toimittaja voi siis tuntea. Iloakin. Ja voivat juttujen kohteet olla tuttuja siviilissäkin. Mutta missä kulkevat ammatillisuuden rajat? Raja lienee melko veteen piirretty. Itse koen, että on tärkeintä tiedostaa tilanne. Silloin kohteen läheisyys on harvoin ongelma, jos kyseisellä urheilijalla tai seuralla menee hyvin. Myönteisestihän on helppoa kirjoittaa mistä tahansa.

Mutta sitä mietin usein, kuinka mahdollisesti toimin, jos suhteellisen lähellä itseäni oleva urheilija on peleissä tai kisoissa huono. Tai jos hän hölmöilee. Käryää dopingista, sekoilee humalassa, hakkaa puolisoaan tai vain esimerkiksi käyttäytyy epäurheilijamaisesti. Pystyisinkö silloin uutisoimaan asiasta puolueettomasti ja rehellisesti? Uskon pystyväni ja jonkinlaista kokemusta asiasta onkin.

Palataan siihen, mistä lähdettiin. Toimittajan iloon ja tunteiden näyttämiseen. Vaikka meitä suomalaisia urheilujournalisteja usein syytetään fanipojiksi

ja nykyisin onneksi yhä enemmän myös fanitytöiksi, niin kyllä me suomalaiset aika rauhallisesti omiemme menestykseen taidamme silti suhtautua.

Olin aikanaan Daegun yleisurheilun MM-kisoissa 2011 ensimmäistä kertaa ihmettelemässä kansainvälistä toimittajameininkiä ja pyrin siihen, että en edes hymyile koko viikolla, koska se ei ole toimittajalle soveliasta. Tuolloin toki suomalaisten menestys ei juuri hymyjä olisi aiheuttanutkaan. Vieressäni istui brittitoimittaja, joka eli täysillä jokaisen britin suorituksen mukana, ja ajattelin ensimmäisenä päivänä, että tyyppi on jonkin pikkulehden fanaattinen yleisurheiluniilo.

Jossain vaiheessa huomasin, että sälli on arvostetun *Athletics Weeklyn* toimittaja. Saatoin jopa hymyillä, kun sen huomasi.

Tommi Roimela
Keskisuomalaisen urheilutoimittaja
Urheilutoimittajain Liiton hallituksen jäsen

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Löydät meidät Instagramissa
instagram.com/urheilutoimittajat

Suomen Jääkiekkoliiton viestintäjohtaja Henna Malmberg pitää some-alustoja korvaamattomana tiettyjen kohderyhmien tavoittamisen kannalta.

”Somen avulla paikkoihin, joihin ei muuten pääse”

Sosiaalisen median merkitys on kasvanut voimakkaasti 2010-luvulta lähtien. Suomen Palloliiton viestintäpäällikkö **Taru Nyholm** ja Jääkiekkoliiton viestintäjohtaja **Henna Malmberg** kertovat, miksi läsnäolo somessa on nykyään niin merkittävää.

Teksti: **Jussi Heimo** Kuvat: **Leijonat.fi/Pasi Mennander** ja **Johanna Kinnari/Genero Oy**

Palloliittoa moitittiin urheilutoimittajien kesken takavuosina kankeaksi ja konservatiiviseksi asioista tiedottavaksi liitoksi. Ero huomattavasti avoimempaan ja medialle joustavampaan Jääkiekkoliittoon oli lähes kuin yö ja päivä.

Kun Leijonien maajoukkuepelaajilta oli helppo saada haastatteluita, jalkapallon A-maajoukkueetähtien haastattelu muulloin kuin karsintaotteluiden yhteydessä vaati todellista ponnistelua, ellei kuulunut aivan maajoukkue toimijoiden lähimpään tuttavapiiriin.

Jos olivat ulkomailla pelaavat jalkapalloammattilaiset vaikeasti tavoitettavia toimittajille, kirkkaimpia tähtiä lukuun ottamatta he pysyivät lähes tuntemattomina myös tärkeimmälle

kohderyhmälle – yleisölle. Valtaosa pelaajista pysyi poissa tarinoista – ja sitten ihmeteltiin, miksi jalkapallo Suomessa ei suurta yleisöä kiinnosta.

Muutos kaikkeen Palloliiton viestintään on ollut viime vuosina mullistava. Siihen löytyy kolme merkittävää syytä: toimintakulttuurin muutos, sosiaalinen media ja Huuhkajien menestys.

Viestintäpäällikkö Taru Nyholm sanoo, että viime vuosina Palloliiton viestintään linja on muuttunut radikaalisti. Palloliittolähtöisestä toiminnasta on edetty kohderyhmälähtöiseen viestintään. Futis yhteisöä halutaan rakentaa yhdessä yleisön kanssa.

– Sosiaalisen median merkitys kohderyhmien tavoittamisessa on järjestyttävän iso. Siihen on todella panostettu

ja satsattu myös lisää resursseja. Somen ansiosta vuorovaikutus kannattajien ja jalkapalloa seuraavien ihmisten kanssa on noussut aivan uudelle tasolle. Tavoitamme myös aivan uusia kohderyhmiä.

Perinteisiäkin tiedotuskanavia edelleen tarvitaan, mutta monia merkittäviä kohderyhmiä ei voi tavoittaa ilman laadukasta toimintaa sosiaalisessa mediasa.

– Viestintä ja markkinointi somessa on todella tärkeää, sitä ei voi kylliksi korostaa. Seuraamme tosi tarkasti, miten ihmiset siellä toimivat, ja datan avulla saamme vastauksia, millaiset sisällöt eri alustoilla kiinnostavat, Nyholm sanoo.

Sukupolvien unelman toteutuminen – Huuhkajien selviytyminen ensimmäistä kertaa karsinnoista EM-kilpailuihin –

nosti kansan kiinnostuksen aivan uusiin sfääreihin.

– Saavutuksen pitkäjänteinen hyödyntäminen jalkapallon eduksi on kunnianhimoinen tavoitteemme. EM-kisoihin todella panostettiin.

– Ajanjakson 17.5.–30.6. välillä kahdeksan viestintää erilaisilla painotuksilla tehnyttä henkilöä tykitti Huuhkajien sosiaalisen median kanavista yhteensä 1951 erilaista julkaisua Facebookiin, Twitteriin, Instagramiin, Youtubeen ja uutena mukaan tulleeseen Tiktokiin. Videoita tuosta määrästä oli yhteensä 498, Nyholm kertoo.

Panostus todella kannatti ja seuraajien määrä räjähti.

– Huuhkajien some-yleisön kokonaismäärä pompahti 190 000:sta 270 000:een. Kasvuprosentti oli komea 41,5. Huuhkajien some-julkaisujen tavoitavuus ajanjaksolla oli yli 70 miljoonaa. Erilaisia reaktioita julkaisuihin kertyi 1,3 miljoonaa, Nyholm listaa tilastodataa.

Palloliiton satsaus someen ei keskity vain Huuhkajien ja Helmarien arvokilpailujen tai eri maajoukkueiden karsintaotteluiden ympärille.

– Tavoitteena on olla aktiivisia koko ajan ja osallistua myös yhteiskunnalliseen keskusteluun. Tuotamme sisältöjä varastoon maajoukkueiden kokoontuessa ja julkaisemme tasaiseen tahtiin, jotta kanavat pysyvät aktiivisina ja jalkapallo seuraajien mielessä koko ajan, Nyholm kuvailee Palloliiton some-strategiaa.

Myös median tarpeet on Palloliitossa huomioitu nykyään hyvin.

– Pyrimme olemaan koko ajan tavoitettavissa ja palvelemaan toimittajia mahdollisimman hyvin. Kun koronapandemian takia livetapaamiset olivat hankalia toteuttaa, striimasimme kaikki tilaisuutemme ja järjestimme tarvittavat etäyhteydet haastatteluille.

Palloliiton satsaukset näkyivät digitaalisessa mediassa julkaistujen juttujen määrissä toisella vuosineljänneksellä (1.4.–30.6.). Jalkapallomaajoukkueet (63 %) saivat mediassa jääkiekkomaajoukkueita (28 %) suuremman näkyvyyden ajanjaksolla, vaikka samalle seuranta-jaksolle osuivat myös miesten jääkiekon MM-kilpailut.

Palloliiton ydintoiminnan kannalta myönteistä on, että sille tärkeä mittari eli harrastajamäärä kohosi elokuussa 2021 ensimmäistä kertaa koronapandemian alettua yli vuoden 2019 tason.

– Olemme pystyneet herättämään kiinnostusta lajiin kaikilla tasoilla. Siitä olen erityisen iloinen, Nyholm sanoo.

Some tärkeä myös Jääkiekkoliitolle

Viestintäjohtaja Henna Malmberg nostaa heti kärkeen somen tärkeimmän merkityksen Suomen Jääkiekkoliitolle.

– Eri kanavat tavoittavat ihmiset, joita ei tavoitaisi nykyään millään muulla tavalla. Some on korvaamaton erityisesti

nopean viestinnän kannalta. Ja tällaisia tilanteitahan oli paljon erityisesti koronapandemian aikana, Malmberg sanoo.

Tiedottamisen ohella Jääkiekkoliitto haluaa myös palvella yleisöä ja tarjota heille elämyksiä.

– Some-kanavien avulla pystymme avaamaan yleisölle erilaisia asioita kullisseista ja näyttämään paikkoja sekä toimintaa, joihin heillä ei olisi muuten mitään pääsyä. Se tuo lisäarvoa Leijonien ja muiden maajoukkueidemme pelien seuraamiseen.

Leijonien seuraajamäärät ovat vakuuttavat: Facebook 459 000, Instagram 213 000, Twitter 122 700. Kaikki Suomen urheilulajit ja liitot ovat määrissä kaukana takana.

– Luvut nousivat 2010-luvun alkuvuosina aina rypäyksittäin miesten MM-kisojen aikana, mutta viime vuosina seuraajamäärä on ollut aika vakiintunut, Malmberg kertoo.

Toisin kuin Palloliitto tällä hetkellä toimii, Jääkiekkoliiton some-toiminta keskittyy maajoukkueiden tapahtumien ja arvokilpailujen ympärille.

– Se on myös resurssikysymys. Meillä ei ole ketään yksittäistä henkilöä, joka vastaisi sosiaalisesta mediasta, vaan päivityksiä tekevät liiton viestintä- ja markkinointihenkilöt hoitavat niitä oman työnsä lomassa. Vastuut sovitaan tapahtumakohtaisesti.

– Lisäksi jokaisen maajoukkueen johtoryhmässä on myös ainakin yksi nimetty henkilö, joka joko tekee itse päivityksiä tai toimittaa materiaalia liitoon, josta päivityksiä hoidetaan.

Malmbergin mukaan tulevaisuudessa voisi olla viisasta, että Jääkiekkoliitossa olisi yksi vastuuhenkilö, joka vastaisi some-kanavien pyörittämisestä ja kehittämisestä.

– Nyt asioita joudutaan välillä hoitamaan kiireessä ja vasemmalla kädellä. Jos tavoitteena olisi palvella mahdollisimman hyvin erilaisia seuraajia, se vaatisi ilman muuta lisäresursointia. Jokainen some-alustahan on erilainen ja vaatii erilaisia sisältöjä. Saman sisällön tuottaminen joka kanavaan ei toimi eikä ole järkevää, Malmberg mainitsee olennaisen faktan.

Kiinnostavista ideoista, asioista tai tarinoista, joita somenkin kautta voisi nostaa esiin, ei Malmbergin mielestä ole pulaa.

– Tärkeintä meille on kuitenkin seurojen palveleminen, jotta toiminta ympäri Suomea pysyy laadukkaana. Siksi emme toistaiseksi ole voineet edes harkita jatkuvaa läsnäoloa ja aktiivisuutta some-kanavissa. ♦

←

Viestintäpäällikkö Taru Nyholmin aikakaudella Suomen Palloliiton vuorovaikutus kannattajien ja jalkapalloa seuraavien ihmisten kanssa on noussut aivan uudelle tasolle.

Käsitteet auki

Kuva: Suomen Olympiakomitea

Suomalaisen huippu-urheilun tilasta on riittänyt puhetta Tokion olympialaisten jälkeen. Erilaiset näkökulmat ovat aina tärkeitä. Paikoin keskustelussa on kuitenkin sekoitettu iloisesti käsitteitä keskenään. Nostetaan kolme käsitteitä esiin.

TAVOITE VS REALISTINEN ODOTUSARVO. Suomalaisen huippu-urheilun tavoite menneelle olympiadille oli olympialajeissa kymmenen mitalia. PyeongChangin talvikisoista tuli kuusi, joten Tokion kesäkisoihin jäi täytettäväksi neljä.

Aiemmalla olympiadilla kesäolympialajeista oli saavutettu kaksi MM-mitalia, joten realistinen odotusarvo se ei ollut. Tavoitteen täytyykin olla kova – mitä järkeä olisi tavoitella jostain sellaista, johon vaikkapa suoritus realistisen odotusarvon alalaitaankin riittäisi?

Tokiosta saavutettiin kaksi mitalia, mikä oli lähtötilanteeseen peilaten realistisen odotusarvon yllälaitaan. Ei tavoitteen täytyminen silti kaukana ollut. **Eetu Kallioisen** erotti mitalista yksi kiekko skeetissä ja **Tuula Tenkasen** yksi epäonnistunut lähtö laser radialissa. Kun huomioidaan vielä PyeongChangin nelossijat, olympiadin tavoitteeseen oli mahdollisuudet.

SUORITUS KISOISSA VS TASO LAAJEMMIN. Kun Suomen olympiajoukkueen johtaja **Mika Lehtimäki** totesi yhteenvedossaan, että tältä joukkueelta ei parempaa suoritusta olisi voinut odottaa, osa tulkitsi lausunnon niin, että tälle tasolle on Suomessa tyydytty kesäolympialajeissa.

Jos joukkue suorittaa realistisen odotusarvon yllälaitaan ja tuplaa edellisten kesäkisojen saaliin sekä mitaleissa että pistesijoissa ja jos joukkueesta 36 prosenttia onnistuu ylittämään itsensä, suoritusta kisoissa ei voi pitää pettymyksenä. Jotta parempaa menestystä voi odottaa, realistisen odotusarvon on oltava korkeammalla.

Olympiakylässä pystytään vaikuttamaan enää siihen, että mahdollisimman moni pystyisi saamaan irti tasonsa mukaisen maksimisuorituksen kisatilanteessa. Perustasaan ei siellä enää pystytä vaikuttamaan. Se vaatii pitkäjänteistä työtä laadukkaassa valmennuksessa ja arkiympäristössä. Puhutaan siis aivan eri tason toimenpiteistä kuin kisajoukkueen suorituksen maksimoinnissa kisapaikalla.

TULOS TOKIOSSA VS SUOMALAISEN HUIPPU-URHEILUN TASO. Olympialaisissa mitataan laaja-alaisesti, missä mennään juuri sillä hetkellä. Mutta, ei niin laaja-alaisesti, että koko valtion huippu-urheilutase voitaisiin todeta.

Kuvaava esimerkki löytyy vuodelta 2018. Norja voitti talviolympialaisten mitalitaulukon, mutta oli 22:s vuoden lopussa, kun laaja-alaisesti maiden huippu-urheilumenestystä mittava *World Ranking of Countries in Elite Sport* julkaisi vuosilistansa. Kaksi pykälää Norjan yläpuolella oli Suomi. Olisi vaatinut aikamoista pokkaa pitää Suomea Norjaa parempana urheilumaana, mutta sillekin väitteelle löytyi siis mittaristo.

Tokiosta Norja otti kahdeksan mitalia, joista neljä oli kultaisia. Kuten PyeongChangin jälkeen, hämmästeltiin, kuinka paljon Suomi on Norjaa perässä urheilumaana.

Onhan se – olympiamitaleilla mitattuna. Mutta ei kaikilla mittareilla. Miesten lentopallossa Norja on yli 30 sijaa Suomen alapuolella maailmanrankingissa. Koripallossa yli 50 sijaa. Jalkapallossa Norja on rankingissa täpärästi edellä, mutta kesän EM-kisoissa se ei ollut mukana. Suomi oli. Jääkiekossa ero on dramaattinen, koko moottoriurheilugenrestä puhumattakaan. Nämä esimerkkeinä.

Olympiamenestys on varmasti tärkein yksittäinen mittari huippu-urheilumenestystä mitattaessa, mutta ainoa mittari se ei ole.

SALIBANDYN MM-KISAT
HELSINKI 3.–11.12.2021
 ticketmaster®

IFF |
MEN'S WORLD FLOORBALL
CHAMPIONSHIPS 2020
HELSINKI FINLAND

Ilkka Palomäki
 Suomen Olympiakomitean huippu-urheiludatan
 ja viestinnän asiantuntija

Urheilutoimittajain Liiton jäsenyys

Urheilutoimittajain Liitto on urheilusta kirjoittavien, kuvaavien ja sitä selostavien journalistien valtakunnallinen etujärjestö. Liitto tarjoaa yhteisen henkisen kodin suomalaisille urheilujournalisteille – esimerkiksi urheilutoimittajille, urheiluvalokuvaajille, urheilutuottajille ym. Liiton jäsenyys perustuu ammattiin, ei esimerkiksi koulutukseen. Liittoon kuuluu sekä työsuhteisia että vapaita urheilujournalisteja ja alalle opiskelevia journalismin opiskelijoita. Liiton tavoitteena on, että kaikki urheilusta kirjoittavat, kuvaavat ja sitä selostavat journalistit kuuluvat liittoon. Aktiiviset jäsenet ovat liiton toiminnan edellytys. Urheilutoimittajain Liitossa on sekä henkilöjäseniä että yhtäjäseniä (16 paikalliskerhoa ympäri Suomea). Henkilöjäsenet voivat olla **A-jäseniä** (ammattimaisesti urheilujournalismin alalla toimivat henkilöt), **B-jäseniä** (urheilujournalismin parissa sivutoimisesti työskentelevät henkilöt) tai **opiskelijajäseniä** (journalistiseen, urheiluun liittyvään ammattiin opiskelevat henkilöt).

Vuoden urheilija -äänestys lähestyy Äänestys-oikeus on jatkossa vain liiton pressikorttilaisilla

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden urheilija -äänestys kolkuttaa jo ovella hienon urheiluvuoden jälkeen, sillä äänestys alkaa reilun parin kuukauden kuluttua 13. joulukuuta 2021. Liiton pressikortti uudistuksen myötä myös Vuoden urheilija -äänestyksen äänestys-oikeus muuttui.

Kuva: Jyri Sulander, Huuhkajat

Vuoden urheilija -äänestys

- * äänestys alkaa 13.12. ja päättyy 30.12.
- * voittaja julkistetaan 13.1. Urheilugaalassa
- * voittaja äänestetään Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalla ehdokaslistalta
- * Vuoden joukkue ja Vuoden valmentaja äänestetään TOP5-listalta
- * Vuoden nuori urheilija -voittajaa ei äänestetä, vaan valinnan tekee Urheilutoimittajain Liitto

Pressikortti uudistus oli koko alkuvuoden liiton suurin voimainponnistus. Iso projekti saatiin maaliin, pressikortti uudistui, muovisen pressikortin ohien saatiin sähköinen pressikortti mobiilisovelluksessa ja samalla uudistettiin myös jäsenedut. Yhtenä suurena jäsenetu-uudistuksena on, että jatkossa Vuoden urheilijaa äänestävät kaikki ne Urheilutoimittajain Liiton jäsenet, joille on myönnetty liiton pressikortti.

– Pressikortti kuuluu jatkossa automaattisesti kaikille liiton A-jäsenille. Paikalliskerhojen B-jäsenten osalta pressikorttia täytyy anoa erikseen, kertoo liiton pääsihteeri **Nina Jakonen**.

– Pressikorttilaisten määrä on vähentynyt, koska kaikki eivät pressikorttia anoneet, mutta kaikille ei sitä nykyisen työnkuvan myötä myöskään enää myönnetty. Isossa kuvassa liiton strategian mukaisesti pääasia on, että jäsenedut kuuluvat ison uudistuksen jälkeen nyt kaikille niille, jotka urheilujournalismin alalla aktiivisesti toimivat tai ovat alalla pitkän ja ansiokkaan uran tehneet.

Pääsihteeri kehottaa edelleen jokaisista B-jäsentä tarkastelemaan nykyistä työnkuvaansa, sillä mikäli työnkuva on viimeisten vuosien saatossa muuttunut, kannattaa jäsenstatus myös muuttaa.

– Mikäli työnkuva on muuttunut ja A-jäsenen kriteerit täytyvät, kannattaa ehdottomasti vaihtaa jäsenstatus A-jäseneksi. Itse asiassa se on jäsenen velvollisuus, jotta jäsentiedot pysyvät ajan tasalla.

Onko sähköpostiosoitteesi ajan tasalla?

Jokainen äänestys-oikeuden omaava saa äänestyksen alkaessa sähköpostiinsa

linkin Vuoden urheilija -äänestykseen. Jokaisen äänestäjän tulee ensin rekisteröityä, jotta pääsee äänestämään. Mikäli äänestäjä on jo aiempina vuosina rekisteröitynyt äänestykseen, uutta rekisteröitymistä ei tarvita, vaan äänestämään pääsee samoilla tunnuksilla.

Mikäli sähköpostiosoite puuttuu tai se on päivittämättä liiton jäsenrekisteriin, niin nyt on hyvä aika päivittää se kuntoon, jotta äänestys onnistuu. Ilmoitathan uuden sähköpostiosoitteen pikimmiten liittoon: toimisto@urheilutoimittajat.fi. **HUOM!** Kirjautuminen Vuoden urheilija -äänestykseen ei onnistu ilman liiton jäsenrekisterin kanssa ajan tasalla olevaa sähköpostiosoitetta.

Vuoden urheilija -äänestys tapahtuu sähköisesti Vuoden urheilija -verkkosivulla (www.vuodenurheilija.fi). Äänestysaika on 13.–30.12.2021. Liiton palkinnot – Vuoden urheilija, Vuoden valmentaja, Vuoden joukkue, Vuoden nuori urheilija – jaetaan perinteisesti Urheilugaalassa 13. tammikuuta 2022. ♦

Kenestä Vuoden urheilujournalisti?

Nyt on aika koota kaikki vuoden 2021 parhaat urheilujutut, sykähdyttävimmät urheiluvalokuvat, digitaaliset hitit ja tekijät yhteen ja palkita parhaat! Kenestä **Vuoden urheilujournalisti**? Mikä juttu ansaitsee **Vuoden urheilujuttu** -tunnustuksen? Mikä sisältö ansaitsee **Vuoden digitaalinen hitti** -tunnustuksen? Mikä on **Vuoden sykähdyttävien urheiluvalokuva**? Tämä kaikki selviää Urheilutoimittajain Liiton järjestämässä Urheilujournalismin illassa perjantaina **17. joulukuuta** 2021 Helsingissä.

Urheilutoimittajain Liitto on vuodesta 2009 lähtien palkinnut vuosittain Vuoden urheilutoimittajan ja Vuoden tiedottajan. Vuonna 2013 mukaan tuli Elämäntyö urheilutoimittajana -tunnustus ja vuonna 2020 palkittiin ensimmäisen kerran Vuoden urheilujuttu ja Vuoden digitaalinen hitti. Tänä vuonna otamme yhden palkintokategorian lisää mukaan ja palkitsemme Vuoden sykähdyttävimmän urheiluvalokuvan.

Vuoden urheilujournalistin, Vuoden tiedottajan sekä Elämäntyö urheilutoimittajana -tunnustuksen valitsee Urheilutoimittajain Liitto. Muissa palkintokategorioissa, Vuoden urheilujuttu, Vuoden digitaalinen hitti, Vuoden sykähdyttävien urheiluvalokuva, on muodostettu erilliset raadit.

Kuka ansaitsee Vuoden urheilujournalisti -palkinnon?

Nyt Sinulla on mahdollisuus vaikuttaa! Kuka urheilujournalisti on ansioitunut vuonna 2021 tai lyönyt itsensä läpi? Kenen työ urheilujournalismin parissa ansaitsee tunnustusta? Ehdota meille kenelle Vuoden urheilujournalisti -tunnustus kuuluu vuonna 2021!

Lähetä ehdotuksesi perustelui-

neen perjantaihin 26.11. mennessä sähköpostitse osoitteeseen toimisto@urheilutoimittajat.fi ja merkitse viestin otsikkokenttään "VUODEN URHEILUJOURNALISTI". Liitä mukaan myös omat yhteystietosi (nimi, sähköpostiosoite, puhelinnumero).

Valinnan tekee Urheilutoimittajain Liitto.

Mikä urheilujuttu kolahti tänä vuonna?

Mikä urheilujuttu kolahti tänä vuonna? Nyt Sinulla on mahdollisuus vaikuttaa kenen palkinto kuuluisi saada! Mikä kirjoitettu urheilujuttu, kolumni, juttukokonaisuus, juttusarja tms. on tänä vuonna kolahtanut? Ehdota meille mikä sisältö ansaitsisi tunnustuksen vuonna 2021! Sisältö voi olla yhden tai useamman urheilutoimittajan tekemä tai esimerkiksi paikallislehden

toimitustiimin tekemä. Pääasia on, että teksti on journalistisesti ansiokas ja sykähdyttänyt, kolahtanut, herättänyt, inspiroinut, vaikuttanut – ansainnut Vuoden urheilujuttu -tunnustuksen!

Kerro ehdotuksesi perusteluineen ja tekijöineen sekä missä mediassa sisältö on julkaistu. **Lähetä ehdotuksesi perjantaihin 26.11. mennessä** sähköpostitse osoitteeseen toimisto@urheilutoimittajat.fi ja merkitse viestin otsikkokenttään "VUODEN URHEILUJUTTU". Liitä mukaan myös omat yhteystietosi (nimi, sähköpostiosoite, puhelinnumero).

Valinnan tekee erillinen raati, johon kuuluvat *Keskisuomalaisen* urheilutoimittaja **Tommi Roimela**, *Turun Sanomien* urheilutoimituksen päällikkö **Maria Vesterinen** ja *Hämeen Sanomien* urheilutoimittaja **Topias Kauhala**.

Mikä sisältö nousee Vuoden digitaaliseksi hitiksi?

Nyt on sähköä ilmassa ja on aika nostaa esille kaikki vuoden 2021 parhaat digitaaliset sisällöt ja niiden tekijät! Sinulla on mahdollisuus vaikuttaa, joten... Ehdota mikä sisältö ansaitsee **Vuoden digitaalinen hitti** -tunnustuksen? Toimi nyt! Ehdotuksia otetaan vastaan 26.11. asti.

Mikä urheilua käsittelevä tai urheiluaiheinen journalistisesti ansioitunut dokumentti, verkkovideo, ohjelmasarja, podcast, suora radio-/tv-lähetys, radio-ohjelma, video, liikkuva kuva, audio – on tänä vuonna koskettanut? Ehdota meille mikä sisältö ansaitsee tunnustuksen vuonna 2021! Kokonaisuus voi olla yhden tai useamman urheilutoimittajan tekemä tai esimerkiksi toimitustiimin tekemä. Pääasia on, että sähköinen sisältö on journalis-

tisesti ansiokas ja se on ilahduttanut, koskettanut, sytyttänyt, innoittanut, liikuttanut – ansainnut Vuoden digitaalinen hitti -tunnustuksen!

Kerro ehdotuksesi perusteluineen ja tekijöineen sekä missä mediassa sisältö on julkaistu. **Lähetä ehdotuksesi perjantaihin 26.11. mennessä** sähköpostitse osoitteeseen toimisto@urheilutoimittajat.fi ja merkitse viestin otsikkokenttään **"VUODEN DIGITAALINEN HITTI"**. Liitä mukaan myös omat yhteystietosi (nimi, sähköpostiosoite, puhelinnumero).

Valinnan tekee erillinen raati, johon kuuluvat Haaga-Helian urheilujournalismin erikoistumiskoulutuksen opettaja **Esko Hatunen**, Nordic Entertainment Groupin (NENT) tuottaja **Antti Salo** ja Urheilumuseon erikoistutkija **Kalle Rantala**.

Vuoden sykehdyttävien urheiluvalokuva -kilpailu

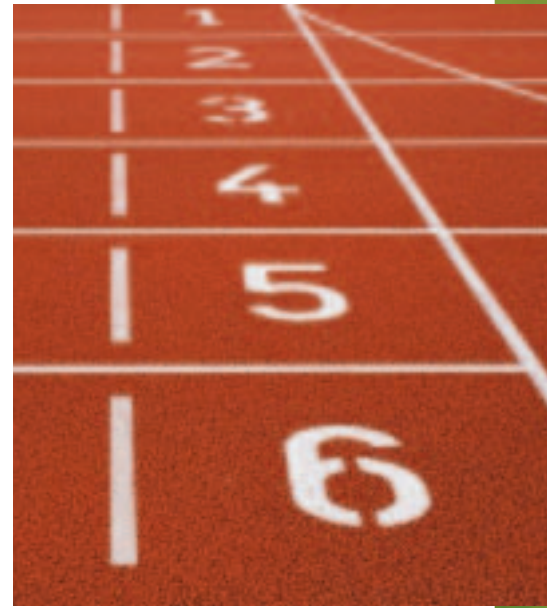
Nyt on aika nostaa esille kaikki vuoden 2021 sykehdyttävimmät urheiluvalokuvat ja niiden tekijät! Olit sitten harrastekuvaaja tai ammattilainen, niin Sinulla on mahdollisuus osallistua uuteen valokuvakilpailuun, joten... Löytyykö juuri Sinulta urheiluvalokuva, joka ansaitsee **Vuoden sykehdyttävien urheiluvalokuva** -tunnustuksen? Toimi nyt! Lähetä kuvasi 26.11. mennessä.

Vuoden sykehdyttävien urheiluvalokuva -kilpailun tavoitteena on tuoda esille alan tekijöitä harrastajista ammattilaisiin ja samalla myös nostaa urheiluvalokuvien arvostusta. Kilpailuun lähetetty kuva tai kuva-

sarja voi olla urheilun parista otettu fiiliskuva, henkilökuva tai tulosurheiluun liittyvä kuva. Pääasia on, että kuvan sisältö kätkee sisäänsä urheilun syvimmän olemuksen ja se on idealtaan oivaltava ja teknisesti taitavasti toteutettu. Kuva, joka tuo esille urheilun iloa, löytää urheilun sielun ja tuo esille hienoa kuvakerrontaa urheilusta. Kuva, joka sykehdyttää!

Lue tarkemmat ohjeet liiton verkkosivuilta (www.urheilutoimittajat.fi) ja **lähetä kuvat** perjantaihin 26.11. mennessä.

Valinnan tekee Urheilutoimittajain Liiton nimeämä erillinen raati, johon kuuluvat ammattivalokuvaajat **Hannes Paananen** ja **Vesa Koivunen**.

Printti pysyy pinnalla haasteista huolimatta – ainakin lähitulevaisuudessa

Urheilun mediasisällöt ovat kuin luotuja digitalustoille. Suorat urheilutapahtumat, nopearytminen uutisointi ja sosiaalisen median alustat palvelevat urheilun suurkuluttajaa reaaliaikaisesti. Silti painetulla lehdellä on oma roolinsa mediamarkkinoilla myös urheilussa.

Teksti: **Esko Hatunen** Kuvat: **Kimmo Seppälä/Kymen Sanomat** ja **Juha Neuvonen**

Vuonna 2017 Sanomalehtien Liitto kysyi jäsenyrityksiltään tulevaisuudennäkymistä. Joka viides vastaajista uskoi digitulosten olevan viiden vuoden kuluttua yli 40 % edustamansa yrityksen tuloista.

Uutismedialiiton teettämässä vuosikyselyssä selvisi, että niiden tulojen osuus vuonna 2020 sen jäsenlehdissä oli 20 %. Lukemaa täytyy tarkastella kriittisesti ja muistaa koronan vaikutus. Se ei kuitenkaan muuta isoa kuvaa siitä, että printtimedian merkitys suomalaisessa mediamarkkinassa on edelleen suuri ja printti elää vähintään yhtä sitkeästi kuin tuo kulkutauti.

Keskisuomalainen-konserniin kuuluvassa Kaakon Viestintä Oy:n medioissa

painetut lehdet ovat merkittäviä omalla levikkialueellaan. Niiden printti- ja digisisältöjä mietitään kokonaisuutena.

– Meillä sisällöt tulevat aina ensin. Paperi ja digi ovat esityskanavia. Toki kiinnostavuuden mittaamisessa digilukeminen on tärkeää, koska analytiikasta näemme todella tarkasti, millaisia sisältöjä yleisömmä ylipäättään lukee, sisältöjohtaja **Pekka Lakka** valottaa.

Hän on saanut kommentoida painettujen lehtien tulevaisuutta niin usein, että kysymys saa miehen huokaisemaan.

– En usko tällä hetkellä paperilehden loppumiseen, vaikka printti muovautuu ajan myötä hiukan erilaiseksi kuin se on ollut aiemmin.

Haasteet sisällön tuotannossa jatkuvat

Kainuun Sanomien urheilutoimittaja **Pekka Pajalalla** on neljän vuosikymmenen kokemus työstään. Hänellä on selkeä näkemys urheilutoimittajan haasteista tuottaa kiinnostavaa sisältöä aamun lehteen.

– Pitää löytää sellainen näkökulma, että se kantaa vielä seuraavana päivänäkin. Jotakin, mikä tuo lukijalleen muuta kuin tapahtumien reaaliaikainen seuraaminen.

Oivaltavien näkökulmien löytäminen ei helpotu, sillä resurssipula on ollut pitkään paperilehtien haaste erityisesti urheilusisältöjen tuottamisessa. Samalla

määrällä toimittajia pitää pärjätä myös jatkossa.

Maakuntalehdissä lisäpohdittavaa tuovat kiristyneet painoaikataulut.

– Deadlinesta ei pysty tinkimään. Se pitää klaarata aina, Pajala toteaa.

Resurssipula näkyy myös numeroissa. Uutismedian liiton hallituksen puheenjohtaja ja Sanoma Media Finlandin liiketoimintajohtaja **Petteri Putkiranta** toi Suomen Lehdistön *Tilastot & tarinat*-numerossa kesäkuussa 2021 julkaistussa jutussa esiin huolensa tulevaisuudesta. Päivälehtien panostukset journalismiin ovat pudonneet kymmenessä vuodessa noin 140 miljoonasta eurosta 100 miljoonaan vuodessa.

Suomalaisen maakuntamedioiden tiedonvälityksen monopoli on murtunut jo aikapäiviä sitten, ja kilpailu on kireää.

– Urheilun toimijoiden omat kanavat ja sosiaalinen media haastavat printtiä. Esimerkiksi pesäpallossa Sotkamon Jymyllä on osaava mediaosasto, joka hoitaa perusuutisoinnin nopeasti, Pajala kertoo esimerkin Kainuusta.

Medialla on urheilussa valttina jatkosakin journalismi. Sanomalehdessä voidaan aina kertoa asiat eri näkökulmista, vaikka juttujen kohde pyrkisi kielteisemmät asiat piilottamaan.

– Sotkamon putoamisesta miesten pesäpallon välierissä Manselle pitää yleisölle kertoa, miksi näin kävi. Nopea uutisointi vastaa kysymykseen, mitä on tapahtunut, mutta printissä voi kertoa syistä ja seurauksista, Pajala analysoi.

Kustannukset kasvussa

Printtilehden tuottamisessa kustannuspaine yhtä postilaatikkoon jaettua lehteä kohden on kasvussa. Uutismedian liiton seurannan mukaan 2010-luvulla päivälehtien kustannusrakenteesta painamisen ja jakelun osuus on kasvanut jo noin puoleen kulupuolella. Joidenkin lehtien osalta jakelun hinta alkaa olla jo kipurajoilla.

Tulopuolella printin mainostuotoilla on edelleen suuri rooli. Esimerkiksi Kaakon Viestinnän medioissa printtmainonta tuottaa edelleenkin hyvin, mutta tilaajatuotoissa digitilajamäärien kasvu on kuronut paperilehtiä kiinni.

Pekka Lakka ei avaa tuottojen määrää euroissa, mutta mainitsee joissakin julkaisuissa digiyleisön edustavan jo kolmasosaa tilaajakannasta.

– Printin on oltava monipuolinen paketti lukijoilleen, joita on edelleen ilahduttavan paljon.

Lakka pitää printin elinehtona sisältöjä – myös urheilussa. Kaakon Viestinnän medioissa urheilun ”heavy userit” eivät saa lisäarvoa tulosten toistamis-

Kainuun Sanomien urheilutoimittaja Pekka Pajalalla on selkeä näkemys urheilutoimittajan haasteesta tuottaa kiinnostavaa sisältöä aamun lehteen. – Pitää löytää sellainen näkökulma, että se kantaa vielä seuraavana päivänäkin. Jotakin, mikä tuo lukijalleen muuta kuin tapahtumien reaaliaikainen seuraaminen.

ta, mutta silti urheilutuloksia luetaan paperilehdestä Lakan mukaan hyvinkin tarkasti.

– Meidän pitää pystyä tarjoamaan syvällisempiä juttuja, tuoda esiin ihmisiä ja ilmiöitä sekä käsitellä urheilun taloutta ja niin edespäin.

Lakka työskenteli 1990-luvun vaihteen molemmin puolin urheilutoimittaja-

←
– Meillä sisällöt tulevat aina ensin. Paperi ja digi ovat esityskanavia. Toki kiinnostavuuden mittaamisessa digilukeminen on tärkeää, koska analytiikasta näemme todella tarkasti, millaisia sisältöjä yleisömme ylipäätään lukee, Kaakon Viestintä Oy:n sisältöjohtaja Pekka Lakka valottaa.

jana *Etelä-Saimaassa* ja hän myöntää, että sen aikainen tapa toimittaa juttuja ei enää täytä lukijoiden odotuksia.

– Ei riitä, että kerromme, kuinka paljon **Senni Salminen** on parantanut kolmiloikkaennätystään tänä vuonna. Meidän pitää kertoa, millainen ihminen hän on, hänen arvoistaan, mitä hän ajattelee elämästä ja urheilusta ja mitä urheilu hänelle merkitsee.

Analytiikka auttaa myös printin suunnittelua

Sisältö, joka kiinnostaa verkossa, vetää puoleensa myös paperilehden yleisöä. Verkon lukijoille tulokset eivät ole niin tärkeitä kuin printissä. Jos nettijutusta löytyy pitoa, voi luottaa sen kiinnostavuuteen aamun lehdessäkin. Tällöin lehden lukijoille tärkeiden aiheiden näkyvyys on pienempää.

– Emme saa painetun lehden sisällöistä kriittistä palautetta esimerkiksi urheilun henkilöjutuista, jotka saavat enemmän tilaa kuin ravijutut, Lakka kertoo.

Printtilehden urheilusivuilla on valmis sabluuna, jossa huomioidaan asiat, jotka sieltä täytyy löytyä. Se, millaista sisältöä urheilusivuille tuotetaan jatkossa, on myös merkittävää.

– Kyllähän paperisen sanomalehden pitää saada aikaan tunnereaktioita lehteä lukiessa. Jos se jää pelkäksi tiedonvälitykseksi, olemme epäonnistuneet. Tunteita saadaan, kun sivuilla käsitellään ihmisiä ja toimittajat laittavat oman osaamisensa ja asiantuntijuutensa liikoon. Kaiken tämän päälle kerrotaan vielä tulokset – ehkä hiukan nykyistä tiiviimmin, Lakka maalaa tulevaisuuden kuvaa.

Aamukahvipöydässä printtilehteä luetaan tiettyssä järjestyksessä ja lukemiseen on parhaimmillaan myös aikaa. Paperilehti on myös konkreettinen käyttöliittymä, josta hahmottaa paremmin kokonaiskuvan, mitä tapahtuu lähiympäristössä, Suomessa ja maailmalla.

Vaikka printin kuolema vaikuttaa ennenaikaiselta liioittelulta, on Lakkakin realistisesti tulevaisuuden suhteen.

– Tilajapotentialiaali on selkeästi digipuolella. Ei siitä mihinkään pääse, eikä tarvitse päästäkään. ♦

Yle toteutti aivan uudenlaisen tuotannon Ultrajuoksu-tapahtumassa, jonka live-lähetys netissä kesti vajaat kaksi vuorokautta.

– Toteutimme tapahtuman jalustoilla olevilla automaattiohjatulla kännyköillä kuvaamalla ja pilvilähetyspalvelua hyödyntämällä. Suurena yllätyksenä tulivat verkossa esitetyn tapahtuman seurantaluvut. Kisan aikana tapahtui yli 300 000 käynnistystä ja kokonaiskatselua yli 10 000 tuntia, kertoo Yle Urheilun vastaava digituottaja Jussi Kivimäki.

Yle urheilun vastaavan digituottajan Jyri Kivimäen tiimin tärkein tavoite:

Lisääarvoa urheilulähetystyksiin

Digitaalisuus sekä tv:n että verkon urheilulähetyksissä ja -uutisissa lisääntyy koko ajan. Usein on kuitenkin viisasta miettiä, mikä toimii missäkin tarkoituksessa katselijan tai lukijan parhaaksi, linjaa Ylen urheilun ja tapahtumien vastaava digituottaja **Jyri Kivimäki**.

Teksti: **Jussi Heimo** Kuva: **Yle/Tomi Hänninen**

Paljon on tapahtunut median teknisessä kehityksessä 2000-luvulla. Internet mullisti maailman 1990-luvun lopussa, mutta muuten silloista ajankuvaa korostaa, että Ylessä Teksti-tv ja sen kehittäminen oli silloin tärkeää.

– Sain vuonna 2001 vierailukutsun Yleen kehittämään salibandyn tulospalvelua Teksti-tv:tä varten, Kivimäki kertoo.

Mies teki sen verran hyvän vaikutelman itsestään, että jalka ei jäänyt vain oven väliin, vaan hänet pestettiin yhtäkkiä töihin.

– Siitä alkoi jatkuvan muutoskoulutautumisen aikakausi. Internet tuli aktiivisesti mukaan kuvioihin ja sitä kautta Ylen toimiminen sekä tekeminen verkkoympäristössä.

Vuonna 2006 Ylessä kaikki sen eri toiminnot sulautettiin yhteen.

– Ei ollut enää erikseen radiota, televisiota, teksti-tv:tä ja Yle 24:ää, joksi verkkotoimitusta kutsuttiin. Vaan asioita alettiin miettiä kokonaisuutena ja korostettiin moniosaamista. Sama toimittaja siis saattoi samalta keikalta sen jälkeen tehdä jutun radioon, televisioon ja verkkoon, Jyrki Kivimäki kuvaa suurta muutosta.

Syntyi käsite monimediaalisista toimittajista. Välillä tulos oli toivottu, mutta välillä ihan jotain muuta.

– Jossain vaiheessa juttumäärää korostettiin. Pääasia, kunhan tykitetään paljon tavaraa tiheään tahtiin verkkoon. Sisältönä oli paljon lyhyitä juttuja eri asioista.

– Sitten keksittiin, että pitää olla myös pitkiä feature-lukujuttuja, jossa päästään syvällisemmin kiinni henkilöihin ja asioihin. Kunnes huomattiin, että monet pitkät jutut olivat kyllä pitkiä, mutta mukana oli paljon löysää tekstiä, Kivimäki muistelee kehityspolkuja.

Laatu ja palvelu nousut keskiöön

Ajan kuluessa kohti 2010-luvun loppua ajatus uutisten sisällön laadusta sekä lukijoiden ja katselijoiden palvelusta on noussut keskiöön.

– Laatuun sekä olennaisen asian poimimiseen ja tiivistämiseen on kiinnitetty entistä enemmän huomiota. Vähemmän on usein enemmän. Enää myöskään kaikkien toimittajien ei oleteta koko ajan tekevän kaikkea, vaan parhaat kyvyt on valjastettu paremmin oikeaan käyttöön, Kivimäki kokee.

Kaikki edellä mainittu pätee Ylen kaikkiin kanaviin. Ja siitä päästään Kivimäen vastuualueeseen – digituottamiseen.

Hänen tehtävänsä työntekijöidensä kanssa on tuoda urheilu-uutisiin, -lähetysiin ja tapahtumiin lisäarvoa digitaalisilla apuvälineillä.

– Liikkuvan kuvan editointia on aina tehty, mutta nyt samassa vaiheessa siihen voidaan tuoda mukaan katselijaa tai lukijoita palvelevia elementtejä. Yhdistetään eri osa-alueiden osaajia – toimittajia, koodareita, visualisteja ja digituottajia – keskenään parhaan lopputuloksen saamiseksi.

Edellä mainitusta mainio esimerkki on Huuhkajien EM-kilpailujen avausottelun Suomi–Tanska purku Ylen verkkosivuilla.

– Lopputuloksena oli erinomainen ”27 sekunnin hyökkäys riitti” -kokonaisuus. Se paketoiti ottelun tyhjentävästi sekä tekstinä että visualisoituina videoina, Kivimäki antaa esimerkin.

Ellei joku *Fair Playn* lukijoista ole nähnyt kyseistä verkkouutista Ylen sivuilla, kannattaa käydä katsomassa se. Kyseisestä kokonaisuudesta saa hyvän käsityksen myös Ylen EM-kilpailuissa lanseeraamasta uudistuksesta, jolla digitaalisilla apuvälineillä tuodaan selkeää lisäarvoa tapahtumien tai otteluiden seuraamiseen.

– Kyse ei siis ole pelkästä teknisestä uudistuksesta, vaan olennaisten asioiden tiivistämisestä ja niiden esiin tuomisesta. Senhän pitäisi aina olla tavoitteena kaikessa uutisoinnissa, Kivimäki linjaa.

Hetki hetkeltä -seuranta aivan uudelle tasolle

Toinen merkittävä uudistus päättyneissä EM-kilpailuissa oli verkossa ollut Hetki hetkeltä -seuranta.

– Älyrobotti leikkasi maalit ja tärkeimmät tapahtumat heti tuoreeltaan seurantaan. **Sebastian Sorsa** toimi chati-kommentaattorina Suomen otteluis-

sa. Katselijat pääsivät jakamaan näkemyksiään keskenään ja Sorsan kanssa. Nämä nettilähetykset tavoittivat yli 100 000 seuraajaa, jota voi pitää merkittävänä määränä.

– Aiemminhan Ylen seuranta on ollut lähinnä vain livelähetyksissä studioiden kera, mutta nyt löytyi selkeä kohderyhmä tällaisellekin palvelulle ja yhteisöllisyydelle. Tutkimustemme mukaan osallistujissa oli erityisen paljon nuoria miehiä, mikä on mainio asia.

Perinteinen urheilu-uutisten suurkuluttaja ja aktiivinen lukija on 50 plus -vuotias mies.

– Nuoret naiset vastaavasti seuraavat maailman menoja paljon somen ja erityisesti Instagramin kautta. Tähänkin sattui, ja teimme monenlaista sisältöä sinne EM-kisojen aikana ja tulosten perusteella tavoitimme tämänkin ryhmän paremmin kuin aikaisemmin, Kivimäki kertoo.

Kenen jalat ovat sitkeimmät?

Kolmas aivan uudenlainen tuotanto toteutettiin heinäkuussa Ultrajuoksu-tapahtumassa, jonka livelähetyksen netissä kesti vajaat kaksi vuorokautta.

– Kysehän on marginaalisesta lajista, jossa mikään ei tapahdu nopeasti. Suurin kiinnostus kohdistuu siihen, kenen jalat kantavat pisimpään. Kilpailijoita putoaa rivistä matkan varrella, mutta sitkeimmät jatkavat.

Arvokilpailuruuhkan takia Ylellä ei ollut lähettää tapahtumaan raskasta kalustoa, kuten perinteisiä tv-kameroita ja lähetyksrekkia.

– Päätimme kokeilla toteuttaa tapahtuma jalustoilla olevilla automaattiohjatuilla kännyköillä kuvaamalla ja pilvilähetykspalvelua hyödyntämällä. Kyse oli samalla myös teknisestä kokeilusta tulevaisuutta varten: miten hommat toimivat ja miltä lopputulos näyttää.

– Suurena yllätyksenä tulivat verkossa esitetyn tapahtuman seurantaluvut. Kisan aikana tapahtui yli 300 000 käynnistystä ja kokonaiskatselua yli 10 000 tuntia, kun ihmiset kävivät vilkaisemassa, vieläkö siellä joku juoksee. Katsojia varten kehitettiin palvelu, että he näkivät ruudusta aina reaaliaikaisesti, ketkä ovat vielä mukana, Kivimäki kertoo.

Ultratapahtuma antoi Kivimäelle oivalluksen, että myös tulosurheilun ulkopuolella olevien tapahtumien lähettämiselle on tilausta.

– Ylen tavoite on tuottaa merkityksellistä sisältöä kaikenlaisille kohderyhmille. Tässä on yksi hyvä tapa toteuttaa sellaisia tulevaisuudessa. ♦

TULOSSA

URHEILUTOIMITTAJAIN LIITON VUOSIKOKOUS HELSINGISSÄ 12.10.

Urheilutoimittajain Liitto pitää sääntömääräisen vuosikokouksen 12. lokakuuta 2021 klo 12.00 alkaen Olympiastadionilla, Helsingissä. Vuosikokous on avoin kaikille liiton jäsenille. **Lue lisää** sivulta 35.

URHEILUTOIMITTAJAPÄIVÄT 17.12.

Urheilutoimittajain Liitto järjestää valtakunnalliset Urheilutoimittajapäivät 17. joulukuuta 2021 Helsingissä. Ohjelmassa on mielenkiintoisia puheenvuoroja sekä ajankohtaisia kutsauksia urheilujournalismista. **Lue lisää** sivuilta 14 ja 20–21.

URHEILUJOURNALISMIN ILTA 17.12.

Urheilutoimittajain Liitto juhlistaa 90-vuotista taivalta Urheilujournalismin illassa 17. joulukuuta 2021 Helsingissä. Illan aikana juhlietaan 90-vuotista liittoa, jaetaan liiton omat palkinnot eli palkitaan mm. Vuoden urheilujournalisti ja Vuoden tiedottaja sekä jaetaan Elämäntyö urheilutoimittajana -tunnustukset. Iltaan mahtuu myös opetus- ja kulttuuriministeriön ansiomerkkien jako. **Lue lisää** sivulta 14.

VUODEN URHEILIJÄ -ÄÄNESTYS ALKAA 13.12.

Vuoden urheilijan valinta on jälleen yksi urheiluvuoden kohokohdista. Vuoden urheilija -äänestys alkaa joulukuussa, jolloin äänestyslista julkaistaan vuoden viimeisessä Fair Play -lehdessä (13.12.). Vuoden urheilija -äänestykseen voivat osallistua kaikki liiton jäsenet, joille on myönnetty liiton pressikortti. Vuoden urheilija -äänestykseen voi osallistua ainoastaan sähköisellä äänestyslomakkeella. **Lue lisää** sivulta 19.

SUOMEN URHEILUGAALA 13.1.

Suomen Urheilugaala järjestetään 13. tammikuuta 2022 Helsingissä, Hartwall Arenassa. Urheilugaalassa palkitaan mm. urheilutoimittajien äänestämä Vuoden urheilija sekä kolme muuta Urheilutoimittajain Liiton nimissä jaettavaa palkintoa: Vuoden valmentaja, Vuoden joukkue ja Vuoden nuori urheilija.

Tarkemmat lisätiedot Urheilutoimittajain Liiton tulevista tapahtumista ja koulutustilaisuuksista seuraavassa Fair Play -lehdessä ja liiton sähköisissä viestintäkanavissa.

JÄSENEDET

Urheilutoimittajain Liiton A-, B- ja opiskelijajäsenyys oikeuttaa erilaisiin jäsenetuihin:

PRESSIKORTTI (A- JA B-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet saavat pressikortin liittyessään liiton A-jäseneksi. Paikalliskerhojen B-jäsenet voivat hakea pressikorttia liitosta erillisellä hakemuksella. Pressikortin voimassaolo perustuu jäsenmaksuun (A-jäsenet) ja pressikorttimaksuun (B-jäsenet). Pressikortilla voi osoittaa ammatillisen asemansa erilaisissa työtilanteissa. Pressikortti oikeuttaa ilmaiseen sisäänpääsyyn useimpiin kansallisiin urheilutapahtumiin. Poikkeuksena ovat ainoastaan jääkiekon SM-liigan ottelut ja tapahtumat, joihin täytyy erikseen akkreditoitua. **HUOM!** Olemme siirtyneet sähköiseen pressikorttiin (mobiilisovellus) keväällä 2021.

KANSAINVÄLINEN LEHDISTÖKORTTI (A-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet voivat hakea kansainvälisen urheilutoimittajien liiton (AIPS) lehdistökortin. AIPS-kortti on voimassa kaksi vuotta kerrallaan. AIPS-kortti myönnetään vain jäsenmaksunsa suorittaneille liiton A-jäsenille.

KOULUTUKSET JA SEMINAARIT (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

Urheilutoimittajain Liitto ja paikalliskerhot järjestävät jäsenilleen erilaisia koulutustilaisuuksia ja seminaarimatkoja, joista suurin osa on maksutomia. Yksityiskohtaiset kuvaukset koulutusten sisällöistä sekä ilmoittautumislomakkeet löytyvät liiton verkkosivuilta.

FAIR PLAY -LEHTI (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton jäsenet saavat maksutta neljä kertaa vuodessa ilmestyvän liiton Fair Play -jäsenlehdessä. Fair Play -lehdet löytyvät myös liiton verkkosivuilta.

KOULUTUSAPURAHA (A-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet voivat hakea liiton koulutusapurahaa ammatilliseen kouluttautumiseen. Apurahaa voi saada oman ammattitaidon kehittämiseen ja syventämiseen tähtäviin opintoihin (ei perustason opintoihin) sekä yleissivistävään itsensä kehittämiseen. Hakuaika on vuosittain helmikuun loppuun mennessä. Koulutusapurahaa saavan jäsenen on toimitettava Fair Play -lehteen juttu apurahan käytöstä.

VUODEN URHEILIJÄ -ÄÄNESTYS (PRESSIKORTTIIN OIKEUTETUT JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden urheilija -äänestysoikeus on ainoastaan liiton pressikorttiin oikeutetuilla jäsenillä. Samalla voi äänestää myös Vuoden joukkuetta ja Vuoden valmentajaa.

IF:N JA KALEVAN VAKUUTUKSET (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

If tarjoaa liiton jäsenille mahdollisuuden päästä mukaan kattavaan If Etuohjelmaan ja saada sitä kautta alennusta vakuutuksista. If Etuohjelma palkitsee myös, kun vahinkoa ei satu: vahingottomilta vuosilta kertyy If Omavastuurahaa. Omavastuurahalla voi pienentää omavastuuta, jos vahinko sattuu. Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva tarjoaa liiton jäsenille Primus-henkivakuutusosan, joka on sekä liiton jäsenille että heidän perheilleen tarkoitettu jäsenetu. Vakuutus antaa turvaa sairauden ja tapaturman aiheuttaman kuoleman varalle. Henkivakuutuksen jäsenetu on 47,3 %. Uusiin Primus-henki- ja -tapaturmavakuutuksiin saa veloitusetta lisäetuna myös 2000 euron Selviytymisturvan.

Lisätiedot kaikista jäseneduista liiton verkkosivulla:
www.urheilutoimittajat.fi

Urheilutoimittajain Liiton
VUOSIKOKOUS 12.10.

Lue lisää sivulta 35.

Auto se on minun rattoni?

Autot ja autourheilu kiinnostavat monia ja herättävät intohimojakin. Myös kielentutkijat ovat ajautuneet autopohdintoihin.

Auton ja kuskin pitkä matka suomen kieleen

Sana *auto* on lohjennut sanasta *automobiili*, joka merkitsee 'itsestään liikkuvaa'. Se on muodostettu kreikan pronominista *autós* 'itse' ja latinan adjektiivista *mōbilis* 'liikkuva'.

* Kalevi Koukkunen: Miksi automobiilista ei tullut hyrjysyää? (Kielikello, 2/2011)

<https://www.kielikello.fi/-/miksi-automobiilista-ei-tullut-hyrjysyaa->

Arkikielen *kuski* ja urheiluslangin valmentajaa merkitsevä *koutsu* ovat tehneet pitkän matkan unkarilaisesta kylästä suomen kieleen. Länsi-Unkarissa Komáromin-Esztergomian läänissä, lähellä Tonavaa ja Slovakian rajaa sijaitsevassa Kocs-nimisessä kylässä näet syntyi kuningas **Matias Corvinuksen** aikana 1400-luvulla erityinen matkavaunutyyppi, jonka nimeksi unkarin kielessä tuli *kocsi szekér*, 'kocsilaiset vaunut'.

* Heikki Hurta: Kuskin vaellus (Kieli-ikkuna, 29.6.2004) https://www.kotus.fi/nyt/kolumnit_artikkelit_ja_esitelmat/kieli-ikkuna_%281996_2010%29/kuskin_vaellus

Väyrynen ja villihevonen, fiude ja autsi

Nimitykset *Väyrynen*, *Väykkä*, *olkapää* ja *villihevonen* ovat kaikki esimerkkejä auton inhimillistämisestä. Eikä tuo inhimillistävä sanankäyttö mikään ihme olekaan – sanoohan moni suorastaan rakastavansa autoaan.

Minna Pyhälähti: Auto, elollinen olento (Kotus-blogi, 23.11.2020)

https://www.kotus.fi/nyt/kotus-blogi/minna_pyhalahhti/auto_elollinen_olento.35104.blog

Slangiin ilmestyi 1910-luvulla autoa tarkoittava *fiude*, *fiutsi*, *fiutsika*; sen alkumuoto oli ruotsin **fiudo-akon* (tjs.) yhdistelmästä **auto-fikon* ennen kuin auton nimeksi ruotsissa vakiintui *automobil*-sanan loppuosa *bil*. Saman ikäinen on slangissa myös *bilika*. *Autsi* ja *autsika* olivat käytössä jo ensikymmenellä.

* Ulla-Maija Forsberg: Stadin slangi 1910-luvulla (Kotus-blogi, 31.1.2017) https://www.kotus.fi/nyt/kotus-blogi/ulla-maija_forsberg/stadin_slangi_1910-luvulla.22864.blog

Putkinotkon varikolla, amfiteatterin podiumilla?

Joel Lehtosen teoksessa *Putkinotko* Rosina Käkriäinen säksättää aamulypsulle ryhtyessään muille lapsilleen: "Antaa Saarukan tunkea sitä varikkoa miesten turpiin jotta pääsevät lähtemään, kun juotetut vasikat..." Sanaa *varikko* on käytetty 'kuumasta kahvista' (ja teestä) joissakin savolaismurteissa. Toki huolto- tai säilytyspaikkaa merkitsevä *varikko*-sana on eri alkuperää. Se liittyy *vara*-sanueeseen.

* Varikko (Kysymyksiä ja vastauksia murteista)

https://www.kotus.fi/nyt/kysymyksiä_ja_vastauksia/murteista/varikko

Podium on alkujaan latinaa. Se on tarkoittanut esimerkiksi porrasmaista koroketta, roomalaisen amfiteatterin alinta istuinriviä tai roomalaisen temppelin alusrakennelmaa.

* Podium (Sana sanasta, 12.1.2010)

https://www.kotus.fi/nyt/kolumnit_artikkelit_ja_esitelmat/sana_sanasta_ajan_sanojen_taustaa_%282005_2013%29/podium

F1-kilpailu mutta formula 1 -kilpailu

Kielitoimiston ohjepankista löytyy apu, jos vaikkapa formulakilpailuihin viittaavien ilmausten viivat ja välit ovat unohtuneet. Kirjoitetaan siis näin: *formula 1 -kilpailu* ja *F1-kilpailu*.

* Kielitoimiston ohjepankki: Yhdysmerkki sanaliiton sisältävissä yhdyssanoissa

<http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/ohje/131>

Kieli pelittämään -palstalla käsitellään urheiluun liittyviä kieliasioita monenlaisista näkökulmista. Palstan sisällöistä vastaavat Kotimaisten kielten keskuksen asiantuntijat. Kotimaisten kielten keskus: www.kotus.fi.

Löydät meidät Facebookista
[facebook.com/urheilutoimittajat](https://www.facebook.com/urheilutoimittajat)

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Löydät meidät Instagramissa
[instagram.com/urheilutoimittajat](https://www.instagram.com/urheilutoimittajat)

Karjalaisen urheilutoimituksen vahvuudessa on kolme tekijää: urheilutoimittajat Petri Siitonen ja Petri Haapala sekä tuottaja Jarmo Sieviläinen.

Uutta etsimässä lukijoille – ja netti edellä

Karjalaisen urheilutoimituksessa on hypätty eturiviin toimintatapoja mietittäessä

Karjalaisen urheilutoimituksessa Joensuussa on ihan tavallista, että maakuntalehden koko kolmen miehen osaston tapaa samaan aikaan töissä. Ei, kyse ei ole viikonlopun ruuhkavuoroista, vaan toimituksen johto alkoi etsiä urheilutoimituksen vahvuuksia muualta kuin sarjataulukkojen kokoamisesta.

Teksti: Markus Karjalainen Kuva: Marko Puumalainen

Aika usein arkiamuina *Karjalaisen* urheilutoimituksen koko porukka on tosiaan ihan perusaamuvuorossa.

– Urheilutoimittajat ovat nykyisin sisältöä suunnittelevia ja tekeviä toimittajia eivätkä perussivujen ja tulospörssin taittajia. *Karjalaisessa* päätettiin siirtää urheilusivutkin taittotoimiin hoidettavaksi, kertoo *Karjalaisen* toimituksen urheilun tuottaja **Jarmo Sieviläinen**.

– Aikaisemmin toimin osastolla esimiehenä, mutta nykyisin toimenkuvani vastaa nimen kuvaamaa todellisuutta, eli olen nykyään tuottajana, kertoo puoli vuotta uudella nimikkeellä työskennellyt Sieviläinen.

Edelliset pari vuotta *Karjalaisessa* on panostettu etenkin kiinnostaviin henkilöjuttuihin ja livelähetyksiin.

– Suorissa lähetyksissä olemme olleet maakuntalehtien eturintamassa tekemässä uutta, sanoo Sieviläinen.

– Vähitellen olemme laajentaneet selostaja- ja kuvaajajoukkoamme. Moni on lähtenyt ilahduttavasti innolla mukaan tähän uuteen malliin, ja meillä on hieno joukko tekijöitä. He ovat oman talomme toimittajia ja avustajiamme. Kukin toimittaja on päässyt hyödyntämään selostajana omien lajiensa asianntuntemusta.

– Työt näin järjestämällä olemme saaneet sitä kautta eri lajeihin osaajat puikoihin. Toki jotkut livelähetyksen lajeista ovat olleet vieraampia, mutta opeteltavissa.

Karjalaisella on urheilun livelähetyksiä keskimäärin pari viikossa, ja lajeja on mukana laidasta laitaan.

– Ajatuksena on saada nettiin tilaajia. Livelähetyksemme ovatkin olleet kiinnostavaa sisältöä, paljastaa Sieviläinen.

Kerran viikossa *Karjalaisella* on lisäksi urheilun Aitiopaikalla-podcast ajankohtaisista asioista. Podcast julkaistaan myös radiossa.

– Myös radiotekeminen on noussut meillä esille, kun Radio Rex on osana toimitustamme. Olemme siellä säännöllisesti puhumassa urheilusta ja teemme myös radioon haastatteluja.

– Juttuja tehdessämme olemme pyrkineet panostamaan omiin henkilö- ja ilmiöjuttuihin sekä tarttumaan tietysti kiinnostaviin ja ajankohtaisiin uutisiin. Otteluraporttejakin on vielä ollut, mutta ei yleensä enää lähtöjuttuina – ja nekin on pyritty näkökulmaamaan jonkun kiinnostavan henkilön/pelaajan/asian kautta, sanoo Sieviläinen.

Printtilehden sivumäärä on pienentynyt

Jotain on tietysti pitänyt jättää myös pois. Esimerkiksi avustajien juttuja on karsittu, samoin tulospörssiä sekä juniori- ja alasarjojen pelijuttuja. Paukut on laitettu kiinnostavampiin juttuihin ja

"Olen kyllä tykännyt selostusten, podcastin ja kaikenlaisen uuden ja mielenkiintoisen tekemisestä. Meillä paletti pyörii hyvin, ja pystymme luomaan kiinnostavaa ja monipuolista sisältöä."

Jarmo Sieviläinen

livelähetyksiin – niihin sisältöihin, jotka myös analytiikan mukaan kiinnostavat lukijoita.

– Olemme seuranneet analytiikkaa netin ja näköislehden osalta. Sekin on vaikuttanut siihen, mihin keskitymme ja mistä ja miten teemme juttuja, kertoo Sieviläinen.

Karjalaisessa oli pitkään hyvin myöhäinen dead line, ja printtiin saatiin useimmat myöhäisetkin tapahtumat. Nyt dead line on klo 22.00.

– Viime vuonna meillä deadline varhentui iltakymmeneen ja lauantaisten puolta tuntia myöhemmäksi. Aikaisemmin se oli noin klo 23.15.

– Asian kanssa on opittu elämään. Kaikki myöhäiset urheiluasiat eivät ehdi lehteen, mutta netissä nekin kerrotaan toki kattavasti. Tällainen netti edellä tekeminen on näkynyt meillä paljon ja koko ajan enemmän. Viime helmikuussa meillä tapahtui organisaatiomuutos, jonka myötä urheilutoimittajat eivät taita enää itse urheilusivuja. Erillinen printtitiimi taittaa kaikki lehden sivut, sanoo Sieviläinen.

Hänen tehtävänään on luoda edelleen suunnitelmat myös printtitiimille urheilusivujen tekoon.

– On ihan normaalia, että meillä ei ole ketään iltavuorossa. Kesällä oli jopa

"Livelähetyksen sopiminen, suunnittelu, niistä kertominen ja selostukset vievät osaltaan työpanostani. En itse uskalla heittäytyä nykyään enää kovinkaan usein laajojen ja työtä vaativien artikkeleiden tekoon, koska kaikenlaista muuta työtä on niin paljon, ja on pystyttävä reagoimaan myös akuutteihin uutisiin."

Jarmo Sieviläinen

joku viikonloppukin, jolloin ei ollut yhtään urheilutoimittajaa vuorossa.

– Työhöni kuuluu paljon erilaisten suunnitelmalistojen päivittämistä: urheilulista printtitiimille, verkon julkaisulista, livelähetyksen lista, kuvatilaukset... Näin toimiessa printtilehti syntyy ammattitaitoisen taittajatiimin tekemänä. Aluksi jännitin usein, että kuinka ihmeessä iltavuoro menee ilman urheilutoimittajaa, mutta pelko on jo poissa.

Esimerkiksi ilta, jolloin avustajilta on tulossa juttuja sähköpostilla, hoituu näppärästi siten, että verkon vuorossa oleva toimittaja ottaa sähköpostista jutun, sijoittaa sen heti verkkoon ja lähettää edelleen toimitusjärjestelmässä printtitiimille.

– Myös urheilun sähköpostin seuranta on arkipäivisin hyvin pitkälti minulla, ja sitä kautta avustajien juttujen nostot sekä lyhyiden uutisten ja tulosten tekeminen.

Vahvuutena kolme urheilutoimittajaa

Karjalaisen urheilussa on myös kaksi Pettea – **Petri Haapala** ja **Petri Siitonen**.

– Molemmat Petet ovat nyt päässeet keskittymään rauhassa hyvien juttujen tekemiseen, kun taitto on jäänyt heiltä pois. Mikäpä on sen mukavampaa, kun ammattilaiset pääsevät tekemään sitä, mitä he osaavat, kehaisee Sieviläinen kokeneiden urheilutoimittajiensa panosta osastolleen.

– On lukijoidenkin kannalta järkevää, että taittovuoron sijasta urheilutoimittaja on tekemässä kiinnostavaa sisältöä toimituksen ulkopuolelta.

Tuottajana Jarmo Sieviläisellä on oma työnkuvansa.

– Livelähetyksen sopiminen, suunnittelu, niistä kertominen ja selostukset vievät osaltaan työpanostani. En itse uskalla heittäytyä nykyään enää kovinkaan usein laajojen ja työtä vaativien artikkeleiden tekoon, koska kaikenlaista muuta työtä on niin paljon, ja on pystyttävä reagoimaan myös akuutteihin uutisiin.

Sieviläisen mielestä homma toimii nyt hyvin ja työnjako on onnistunut.

– Olen kyllä tykännyt selostusten, podcastin ja kaikenlaisen uuden ja mielenkiintoisen tekemisestä. Meillä paletti pyörii hyvin, ja pystymme luomaan kiinnostavaa ja monipuolista sisältöä.

Taiton siirtäminen omalle tiimille urheilusta oli onnistunut ratkaisu, mutta myös tarpeellinen kohdistettaessa voimavaroja.

– Vahvuutemme on kolme urheilutoimittajaa, kun ennen organisaatiomuutosta se oli keskimäärin kolme ja puoli. Nykytilanteeseen sopeutuminen on mielestäni onnistunut, arvioi Sieviläinen. ♦

Ylen urheilutoimittaja Laura Arffman on tuttu näky niin yleisurheilu- kuin hiihtokilpailujenkin haastattelupisteissä. Tänä kesänä työtehtäviin kuului mm. Ruotsi-Suomi-yleisurheilumaottelu.

Sattuman ja hurahtamisen kautta ruutukasvoksi

Laura Arffman ei nuorena haaveillut urheilutoimittajan ammatista, mutta sellainen hänestä Pekingin olympialaisten myötä tuli.

Teksti: **Tommi Roimela** Kuvat: **Marko Jokela** ja **Kimmo Hiltunen**

Aina kaikki ei mene niin kuin on suunnitellut. Mutta silti asiat voivat mennä lopulta ihan niin kuin oikeastaan pitikin. Ylen urheilutoimittaja Laura Arffman on kaikille tv:stä tuttu. Arffman

nauttii työstään, mutta ei urheilutoimittaminen hänelle mikään lapsuuden unelma ollut.

– En kuulu niihin, jotka ovat aina haaveilleet tästä ammatista, vaikka olihan urheilu isossa roolissa meidän perhees-

sä. Lähdin enemmän kohti politiikkaa, kun luin yhtä aikaa Jyväskylän ammattikorkeakoulussa viestintää ja yliopistossa valtio-oppia, Arffman kertoo.

On mahdotonta tietää, millaisen poliittisen vaikuttajan toimittajan työ vei

mukanaan. Kaikki lähti liikkeelle joka tapauksessa sattumasta.

– Päädyin suhteiden kautta silloiseen *Urheilulehteen*, ja sieltä kukaan ei oikein halunnut lähteä Pekingin olympialaisiin. Eräs ystäväpariskuntani asui silloin Pekingissä, ja hyödynsin sitä, kun **Jukka Rönkä** ja **Jari Kupila** olivat sitä mieltä, että ajatus on hyvä. Olin Pekingissä tuolloin 2,5 kuukautta ja silloin vähän hurahdin tähän työhön. Siellä oli hienoa, kun oli paljon muutakin kuin urheilua, Arffman kertaa.

Hurahtamisesta oli tietenkin vielä pitkä tie Ylen urheilutoimittajaksi. Arffmanin reitti kulki *Iltalehden* ja Ylen uutisosaston kautta urheiluun, jossa hän on kasvanut etenkin hiihtokilpailuista tunnetuksi kasvoksi.

– Kyllä olen varmaan tavallaan kotonani työskentelemässä äänen ja kuvan kanssa, mutta tykkään myös kirjoittaa, monipuolinen Arffman mainitsee.

Puolisoakin haastattelemassa

Ei tätäkään ollut varmaan näin suunniteltu. Siis sitä, että toimittaja Arffman löysi puolison hiihtäjä **Anssi Pentsises-tä**, jota hän ehti haastatellakin lukuisia kertoja. Kenties se oli enemmänkin tähtiin kirjoitettu. Joka tapauksessa julkisuudessa heräsi keskustelu siitä, voiko Arffman aviomiestänsä haastatella.

– Se ehkä hieman yllätti, että keskustelu alkoi vasta siinä vaiheessa, kun menimme naimisiin, vaikka olimmekaan me alusta asti julkisesti yhdessä ja kihloissakin pitkään.

– Mutta olihan sitä tilannetta syytä pohtia, ja oli hienoa, että talon sisällä käytiin hyvä keskustelu siitä, miten tällaisissa tilanteissa toimitaan. Silloin päällikkö **Panu Pokkinen** hoiti tilanteen hyvin.

Lopultahan haastatteluja alettiin hoitaa niin, että Arffman oli muuten normaalisti kilpailupaikoilla töissä, mutta Pentsistä haastatteli joku muu. Arffman ymmärtää mainiosti, että journalisti ei voi olla liian lähellä kohdettaan.

– Totta kai tällaisissa tilanteissa, vaikkei edes naimisissa oltaisi, tulee eturistiriitoja. Itse näen, että näissä tilanteissa on tärkeintä olla avoin ja rehellinen.

Toimittajan ja juttujen kohteen läheisyys lienee ollut jonkinlainen keskustelun aihe läpi journalismin historian. Eikä tämä tietenkään koske vain urheilujournalismia.

– On itse asiassa mielenkiintoista ja minusta hienoakin, että urheilun puolella näiden kanssa ollaan aika tarkkoina. Jos miettii vaikkapa kulttuurista ja politiikkaa, niin niillä puolilla toimittajalla voi olla jopa tavoitteena päästä aika lä-

helle jutun kohteita. Silloinhan niitä juttuja saadaankin, Arffman huomauttaa.

Lähellä kohdettaan Arffman oli myös kirjailijana, kun hän kirjoitti maastohiihtäjä **Mona-Liisa Nousiaisen** elämäkerran. Vatsasyöpään vain 36-vuotiaana kuollut Nousiainen ja Arffman olivat ystäviä.

– Se oli siinä mielessä erilainen tilanne Anssiin verrattuna, että ystävyystimme Monan ja **Villen** (Mona-Liisan aviopuoliso) kanssa vasta siinä vaiheessa, kun heidän uransa olivat jo ohi, ja ystävyys jäi siksi myös aika lyhyeksi.

Arffman tiedostaa siis erinomaisesti, että toimittajan ja juttujen kohteen läheisyys voi aiheuttaa eturistiriitoja. Toisaalta hän haluaa korostaa myös hyötyjä.

– Selvää on, että Anssi ja Mona ovat tehneet minusta paremman toimittajan. Heidän kauttaan näkemystä on tullut moneen suuntaan.

Kiitollinen siitä, että äidin valintoja on ymmärretty

Jokin aika sitten Arffmanin monipuolisia haastatteluja saatiin katsoa Tokion olympialaisten yhteydessä. Se ei ollut etukäteen aivan selvää, sillä Arffmanin esikoinen on alle 2-vuotias ja kuopus vasta puolivuotias.

– Mietin Tokiota tosi kauan, ja oli työnantajalta tosi hieno juttu, että pys-

Laura Arffman Tokion olympialaisissa.

tyin tekemään päätöksen myöhään ja että matkan onnistui tehdä melko lyhyenä. Mutta kyllä tällaiset valinnat ovat vaikeita, niitä tulee mietittyä ja puna-roitua moneen kertaan.

Pitkille työmatkoille lähtemiset ovat usein koko perheen ratkaisuja.

– Se ratkaisi, kun Anssi oli tosi kannustava ja hän sanoi, että tämä on mun työtä ja jossain kohdassa on taas kokeiltava työmatkoja.

Selvää lienee, että nykymaailmasakin pienten lasten äitien työmatkoja voidaan pitää erikoisempina kuin isäin. Arffmanin valintaa lähteä Tokioon on tuettu.

– Kaikki viestit, joita olen saanut, ovat olleet sellaisia, että "on tärkeää, että olet Tokiossa". Olen tosi kiitollinen, että valintaani on ymmärretty.

Kahden vuoden kokemuksella Arffman ei näe äitiyden tuoneen valtavia muutoksia työhönsä.

– En tiedä, onko se muuttanut juurikaan sitä, millainen toimittaja olen. Ehkä äitiys on saanut minut paremmin vetämään rajoja työn ja vapaa-ajan kanssa. Eli lasten kanssa ollessani irtaudun täysin töistä, mutta töissä olen oma vanha itseni.

Urheilujournalismin tulevaisuus

Pekingin olympialaisista ja Arffmanin hurahtamisesta urheilujournalismin on kulunut 13 vuotta. Siinä ajassa urheilujournalismi on muuttunut paljon. Entäpä millaista urheilujournalismi on tulevaisuudessa?

– Haluan nähdä niin, että urheilujournalismin on jatkossakin tilausta. Kun valta keskittyy lopulta aika pienelle piirille lajiliitoissa ja etenkin kansainvälisissä kattojärjestöissä, niin näen, että ratkaisujen ja valintojen tarkastelussa urheilujournalismia kaivataan erityisesti.

Tällä hetkellä urheilutapahtumat ja urheilu-uutisointi kulkevat pitkälti rinnakkain. Tulevaisuudessa ne saattavat pirstaloitua selvemmin, mutta on vaikea nähdä, että tapahtumien vahva asema olisi häviämässä.

– Urheilun erityisvahvuus on siinä, että urheilutapahtumat kulutetaan usein liveinä, Arffman muistuttaa.

Näin se on ollut myös viimeisen puolentoista vuoden ajan, vaikka maailma on koronaviruspandemian vuoksi muuttunut valtavasti.

– On jännä nähdä, miten korona-ajan loppuminen, jos se nyt joskus loppuu, vaikuttaa siihen, miten asioita tehdään. Työskentelytavat ovat muuttuneet koronan vuoksi. On kiinnostavaa, jäävätkö vaikutukset pysyviksi. ♦

AIPS-korttitilaukset vuosille 2022–2023

Kansainvälisen urheilutoimittajien liiton **AIPS-kortit** ovat haettavissa seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2022–2023. AIPS-kortti vaaditaan moniin eri lajien arvokilpailuihin akkreditoinnin yhteydessä, joten kansainvälinen lehdistökortti on avain moniin eri tapahtumiin. AIPS-kortti myönnetään **vain jäsenmaksunsa suorittaneille liiton A-jäsenille** (ei paikalliskerhojen B-jäsenille).

Huom! AIPS-korttitilauksiin on erilliset ohjeet sekä yksittäisten urheilutoimittajien tekemiin tilauksiin että mediatalojen ja tiedotusvälineiden yhteistilauksiin – lue siis ohjeet tarkasti.

1. MEDIATALOJEN/TIEDOTUSVÄLINEIDEN YHTEISTILAUKSET

Lähetäkää koottu nimilista mediatalon/tiedotusvälineen AIPS-korttien hakijoista (nimi, sähköpostiosoite ja AIPS-kortin numero) Urheilutoimittajain Liittoon (toimisto@urheilutoimittajat.fi) **31.10.2021 mennessä**. **Liittäkää mukaan yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot** (sähköpostiosoite ja puhelinnumero) sekä **laskutusosoite** (postiosoite ja sähköpostiosoite).

Yhteistilauksissa jokaisen AIPS-kortin hakijan tulee täyttää HENKILÖKOHTAISESTI hakulomake 31.10.2021 mennessä AIPS:in verkkosivuilla (www.aipsmedia.com → GET YOUR AIPS CARD). Tilaus lähtee eteenpäin vasta sitten, kun mediatalon/tiedotusvälineen jokainen AIPS-kortin hakija on henkilökohtaisesti täyttänyt hakulomakkeen ja AIPS-korttimaksu on suoritettu.

AIPS-kortit veloitetaan työnantajalta, ellei toisin mainita. Laskutus tapahtuu yhteislaskutuksena etukäteen.

Yhden kortin hinta on 72 euroa 31.10.2021 mennessä tehtyihin tilauksiin, sen jälkeen tehdyissä tilauksissa yhden kortin hinta on 82 euroa. **Kortit toimitetaan joulutammikuussa yhteyshenkilölle**, kun ne valmistuvat.

2. YKSITTÄISTEN URHEILUTOIMITTAJIEN YKSITTÄISKORTTIEN TILAUKSET

Jokaisen AIPS-kortin hakijan tulee täyttää HENKILÖKOHTAISESTI hakulomake 31.10.2021 mennessä AIPS:in verkkosivuilla (www.aipsmedia.com → GET YOUR AIPS CARD). Kun olet täyttänyt hakulomakkeen, **lähetä tietosi** (nimi, sähköpostiosoite, postiosoite ja AIPS-kortin numero) Urheilutoimittajain Liittoon (toimisto@urheilutoimittajat.fi) **31.10.2021 mennessä**. Tilaus lähtee eteenpäin vasta sitten, kun hakija on täyttänyt hakulomakkeen ja suorittanut AIPS-korttimaksun.

AIPS-kortin hinta on 72 euroa 31.10.2021 mennessä tehtyihin tilauksiin, sen jälkeen tehdyissä tilauksissa kortin hinta on 82 euroa. Lasku toimitetaan tilaajalle sähköpostitse tilauksen jälkeen ja laskutus tapahtuu etukäteen. AIPS-kortti toimitetaan laskun maksun jälkeen tilaajan kotiosoitteeseen, kun kortti on valmistunut (joulutammikuussa).

HAKUOHJEET

Nykyiset AIPS-kortin haltijat

1. Mene osoitteeseen www.aipsmedia.com ja paina sivulla olevaa GET YOUR AIPS CARD -laatikkoa.
2. Mikäli tietosi ovat ennallaan, valitse vaihtoehto "Renew your AIPS card".
Mikäli haluat tarkistaa tietosi tai ne ovat muuttuneet, valitse vaihtoehto "Edit your profile".
3. Täytä pyydetyt tiedot huolella.
4. Ilmoita Urheilutoimittajain Liittoon, että olet tehnyt korttitilauksesi (toimisto@urheilutoimittajat.fi).
5. Urheilutoimittajain Liitto vahvistaa lopullisesti kaikki korttitilaukset.

Uudet AIPS-kortin hakijat

1. Mene osoitteeseen www.aipsmedia.com ja paina sivulla olevaa GET YOUR AIPS CARD -laatikkoa.
2. Valitse vaihtoehto "Become a new AIPS member".
3. Paina painiketta "Complete".
4. Täytä pyydetyt tiedot huolellisesti ja liitä mukaan passikuvasi.
5. Ilmoita Urheilutoimittajain Liittoon, että olet tehnyt korttitilauksesi (toimisto@urheilutoimittajat.fi).
6. Urheilutoimittajain Liitto vahvistaa lopullisesti kaikki korttitilaukset.

Lisätiedot: Urheilutoimittajain Liitto, pääsihteeri Nina Jakonen, puh. 050 44 84 845, toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Urheilutoimittajien Liiton perinteiset golfin mestaruuskilpailut järjestettiin Jyväskylässä 7.–8. kesäkuuta. Kilpailut siirtyivät koronan takia vuodella, ja nytkin epävarmuus kilpailujen järjestämisestä häilyi varjona Sippulan (Jyvä-Golf) ja Muuramen (Muurame Golf) yllä lähes loppuun asti.

Teksti: **Seppo Pänkäläinen** ja **Kaija Yliniemi**
Kuvat: **Kaija Yliniemi**

Kilpailut saatiin kuitenkin järjestettyä, ja tänä vuonna HUT:n (Helsingin Urheilutoimittajat) **Thomas Hallbäck** oli murskaavan ylivoimainen voittaen sekä scratch- että lyöntipeli hcp -sarjan. Edelliseen Hallbäck löi tuloksen 159, jälkimmäiseen 133 (60+73, slope 13). Näin ollen isokorvainen matkasi Muuramesta Espooseen Volvon kyydissä.

Hallbäck pelasi molemmilla kentillä hyvin, mutta onnistui erityisen mallikkaasti Jyvä-Golfin haastavalla 9-reikäisellä kentällä. Hallbäck todisti, että kilpailun aattona pelattu kentän tutustumiskierros osoittautui arvokkaaksi.

– Incredible, Hallbäck lainasi voittopuheessaan italialaista jalkapallolegenda **Andrea Pirloa**.

Mestaruudesta Hallbäck kiitteli etenkin pelikavereitaan, joista **Markus Borenien** osui samaan peliryhmään molempina päivinä.

– Oli ilo pelata. Markus tsemppasi molempina päivinä, Hallbäck sanoi.

Scratch-sarjassa toiseksi tuli HUT:n **Jussi-Pekka Reponen** 171 ja kolmanneksi HUT:n **Kristofer Andersson** 173. Lyöntipeli hcp -kisassa toiseksi tuli Tampereen **Eero Rautio** 146 (71+75) ja kolmanneksi Lahden **Juha Hölttä** 150 (71+79).

Pistebogey-sarjassa jatkui HUT:n voitokulku, kun **Ari Pusa** oli joukon paras tuloksella 71 pistettä (33+38). Toiseksi tuli Jyväskylän **Seppo Pänkäläinen** 66

Helsingin Urheilutoimittajien entinen puheenjohtaja **Thomas Hallbäck** voitti ensi kertaa urallaan Urheilutoimittajien Liiton golfmestaruuden. Kesäkuun alussa Hallbäckin peli oli uomissaan Jyväskylän ja Muuramen kentillä.

Hallbäck loistopelillä ensi kertaa liiton golfmestariksi

pistettä (38+28) ja kolmanneksi HUT:n **Kaija Yliniemi** 66 pisteellä (28+38). Hopean ja pronssin kohtalon ratkaisivat slopet, Pänkäläisellä 23 ja Yliniemellä 25.

Joukkuekilpailuun osallistui kolme HUT-joukkuetta, joista numero kolme vei voiton rajun toisen päivän kirillään. Joukkueessa pelasivat Pusa, Yliniemi ja **Antti Nieminen**. Palkintojenjaon yhteydessä selvisi, että joukkuekilpailun palkinto ei sittenkään ole kateissa, vaan tallessa jossakin Helsingissä ja oletettavasti paikalla vuoden päästä, kun kilpaillaan Kuopiossa. Nyt osanottajia oli 15.

Tulokset

Mestaruuskilpailu, tasoitukseton lyöntipeli, 36 reikää: 1) Thomas Hallbäck Helsinki 159 (73+86), 2) Jussi-Pekka Reponen Helsinki 171 (88+83), 3) Kristofer Andersson Helsinki 173 (88+85), 4) Eero Rautio Tampere 174 (85+89), 5)

Hannu Jalonen Helsinki 176 (82+94), 6) Esa Maaranen Tampere 187 (91+96), 7) Markus Borenien Helsinki 188 (86+102), 8) Juha Hölttä Lahti 191 (91+100), 9) Kari Saarenpää Kymenlaakso 192 (100+92), 10) Antti Nieminen Helsinki 203 (107+96), 11) Jukka Suomela Helsinki 205 (104+101).

A-sarja (hcp -18,5), tasoituksellinen lyöntipeli, 36 reikää: 1) Hallbäck 133 (60+73), 2) Rautio 146 (71+75), 3) Hölttä 150 (71+79), 4) Reponen 153 (79+74), 5) Borenien 154 (69+85), 6) Andersson 157 (80+77), 7) Maaranen 159 (77+82), 8) Suomela 164 (84+80), 9) Saarenpää 165 (87+78), 10) Jalonen 166 (77+89).

B-sarja (hcp 18,6-36), pistebogey, 36 reikää: 1) Ari Pusa Helsinki 71 (33+38), 2) Seppo Pänkäläinen Keski-Suomi 66 (38+28), 3) Kaija Yliniemi Helsinki 66 (28+38), 4) Antti Nieminen Helsinki 62 (28+34), 5) Pekka Kiviharju Hämeenlinna 53 (30+23).

Joukkuekilpailu, 36 reiän pistebogey: 1) Helsinki III 199 pistettä (Antti Nieminen, Ari Pusa, Kaija Yliniemi), 2) Helsinki II 195 (Thomas Hallbäck, Markus Borenien, Jukka Suomela), 3) Helsinki I 168 (Hannu Jalonen, Kristofer Andersson, Jussi-Pekka Reponen). ♦

← Muurame Golf tarjosi jylhät maisemat ja runsaasti korkeuseroja. Kentän korkein kohta on 16. väylän lyöntipaikalla. Ympäristössä paukkunut ukkonen yritti häiritä peliä, mutta pysytteli onnekaasti riittävän kaukana kentästä.

Sököilta keräsi ison joukon koolle Susirajalla

Susirajan Urheilutoimittajien perinteisessä kesätapahtumassa tehtiin uusi aluevaltaus. Pitkäaikaisen jäsenemme **Tarmo Nenosen** kotiin Liperiin koontui yhdeksän pelaajaa sököpöydän ääreen. Samalla oli oivallinen tilaisuus muistella yhdessä menneitä.

Susirajan Urheilutoimittajien sökömestaruuden vei kokenut kortinpelaaja **Heikki Arppi**. Kun mestaruus oli jaettu, pelimerkit vaihtuivat rahaan ja ilta jatkui korotusten merkeissä. Sököilta osoittautui toimivaksi tavaksi saada koolle iso joukko jäsenistöä. Sököilta oli ensimmäinen, mutta tuskin viimeinen, sen verran iloa se tuotti.

Aiemmin elokuussa Susirajan väki koontui Kiteelle seuraamaan miesten Superpesiksen paikallisottelua KiPa-JoMa. Joka kesä jaettavan Pohjoiskarjalainen pesäpalloteko -palkinnon sai tällä kertaa kotijoukkueen **Samu-Kalle Varonen**.

Petri Maskosen järjestämät veikkaukset jalkapallon EM-kilpailuista ja Tokion olympialaisista olivat myös suosittuja ja tuottivat mukavasti spekuloitavaa. ♦

Susirajan Urheilutoimittajien Tarmo Nenonen veti paikalliskerholaisille onnistuneen sököillan.

Teksti: **Jani Leinonen** Kuva: **Arto Piironen**

KIRJA-ARVIO

Moniääninen lajihistoriikki

TENNIS – RADIKAALI HISTORIA

David Berry
Vastapaino, 2021
319 sivua

Suomen kielen sana radikaali tarkoittaa perinpohjaisia muutoksia vaativaa, äärimmäisyshenkisyyttä, jyrkkää ja kumouksellista. **David Berryn** kirjan otsikossa sana esiintyy, mutta teoksen voi kokea monella tavalla. Alkuperäisteoksen nimi on *A People's History of Tennis*, mikä ei sellaisenaan käänny merkityksineen hyvälle suomen kielelle. Suomenkielisen nimen radikaaliutta on se, että lajia ei käsitellä pelkästään tenniksen historian, pelivälineiden ja taktiikan kehityksen kautta, vaikka niistäkin tietoa löytyy.

Ensimmäinen luku alkaa lajin nykyaikaisten sääntöjen kehittäjän **Walter Wingfieldin** järjestämän ensimmäisen ulkokentällä pelatun tennisottelun kuvauksella. Kirjan alussa liikutaankin suoraviivaisemmin lajin historian aikajanalla, mutta loppupuolella eri ajankohtia, tapahtumia ja ihmisiä käsitellään luvuissa valittujen näkökulmien ja teemojen mukaan. Tämä asettaa lukijalle haasteita. Kirjan sivuilla vilisee myös nimiä, joista kaikki eivät ole tuttuja edes lajin historiaan aiemmin perehtyneelle.

Tennistä käsitellään teoksessa englantilaisesta näkökulmasta. Lajin globaalia kehitystä tarkastellaan satunnaisesti

lähinnä Brittien Kansainyhteisöön kuuluneissa maissa. Valitut teemat edustavat ennemminkin sosiaalishistoriaa kuin lajin ja urheilun historiaa. Toki tennis on lähtökohta ja yhteinen nimittäjä kaikille kirjassa esiintyville henkilöille, tapahtumille ja ilmiöille.

Erityisen mielenkiintoisia ovat tenniksen ammattilaisuuden kehittymisestä ja vähemmistöjen edustajista kertovat luvut. Ammattilaisuutta oli jo ennen avointen turnausten aikakautta ennen vuotta 1968. Raha liikkui verhottuna erilaisiksi sponsorisopimuksiksi ja mesenaattien tueksi. Seksuaalivähemmistöjen puolestapuhujia tenniksessä on ollut koko sen historian ajan. Merkittäviä hahmoja ovat esimerkiksi tanskalainen **Leif Rovsing** sekä yhdysvaltalaiset **Bill Tilden** ja **Billie Jean King**. Kahta viimeksi mainittua pidetään lajin historian vaikutusvaltaisimpina henkilöinä.

David Berry innostui tenniksestä nuorena ja pelasi sitä 18-vuotiaaksi saakka. Yksi tappio juniorimestaruuskilpailussa sai hänet kuitenkin lopettamaan lajin 25 vuodeksi. Hän löysi alkuperäisen intohimonsa tennikseen aikuisiällä ja ymmärsi lajin sosiaalisen ulottuvuuden. Tämä on ollut vaikuttimena kirjan kirjoittamiseen ja lajiromanttisia sävyjäkin saavaan sisältöön.

Vaikka Berry ei pidä kirjaansa akateemisesti pätevänä tietokirjana, on se erinomainen teos kaikkien tenniksen ja urheilun historiasta kiinnostuneille. Kattava lähdeluettelo ja hakemisto kertovat valtavasta taustatyöstä, jota kirjan toimittamisessa on tehty. Kirjoittajan intohimo näkyy tekstissä, ja tarinallinen ote lisää luettavuutta. Nippelitietoakin oppii suodattamaan ja lukiessa huomaa, miten monet henkilöt ja tapahtumat kietoutuvat eri tavoin tenniksen historiaan.

Esko Hatunen

Urheilutoimittajain Liiton vuosikokous Helsingissä 12.10.

Urheilutoimittajain Liitto pitää sääntömääräisen vuosikokouksen tiistaina **12. lokakuuta** 2021 klo 12.00 alkaen Olympiastadionilla, Helsingissä (Paavo Nurmen tie 1, kokoustila 1952). Vuosikokous on avoin kaikille liiton jäsenille.

Liitto tarjoaa lounaan kaikille osallistujille ennen vuosikokousta klo 11.00 Olympiastadionin lounasravintolassa. Lounastarjoilun takia **ilmoittautumiset** vuosikokoukseen etukäteen **maanantaihin 4.10. mennessä** liiton verkkosivuilta löytyvällä ilmoittautumislomakkeella.

Huom! Paikalliskerhon virallisella edustajalla on oltava paikalliskerhon myöntämä **valtakirja** mukanaan vuosikokouksessa.

Liitto maksaa yhden edustajan/paikalliskerho (valtakirjaan merkitty edustaja) matkakulut vuosikokoukseen edullisinta matkatapaa käyttäen. Käyttäkää siis mahdollisuuksien mukaan kimpapakyytejä, mikäli liikutte autolla. Matkakulut saadakse paikalliskerhon edustajan tulee täyttää liiton verkkosivuilta löytyvä matkalaskulomake (www.urheilutoimittajat.fi → Liitto → Hallitus → Matkalaskulomake) ja siihen on liitettävä kaikki mahdolliset matkaan liittyvät kuitit mukaan. Matkakorvauslomake toimitetaan liittoon sähköisesti verkkosivujen kautta.

Huom! Haluamme varmistaa, että kaikilla vuosikokoukseen osallistujilla on turvallinen olo osallistua kokoukseen, joten noudatamme tarkasti viranomaisohjeistuksia ja -suosituksia kokousjärjestelyissä. Tulethan vain täysin terveenä paikan päälle.

Lisätiedot: pääsihteeri Nina Jakonen, puh. 050 44 84 845, toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
3. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
4. Pöytäkirjan tarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
5. Paikalla olevien jäsenten lukumäärän toteaminen
Henkilöjäsenet ja paikalliskerhot, joilla on yksi ääni kutakin alkavaa kymmentä henkilöjäsentä kohti.
6. Toimintakertomus vuodelta 2020 ja sen hyväksyminen
7. Tilinpäätös ja toiminnantarkastajien lausunto vuodelta 2020
8. Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
9. Liittymis- ja jäsenmaksun vahvistaminen vuodelle 2021
10. Hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten valinta (erovuoroisten tilalle)
Erovuorossa ovat Kari Linna (pj) (Oulu), Esko Hatunen (Helsinki), Tommi Roimela (Jyväskylä), Jussi Heimo (Tampere) ja Matti Lehtisaari (Helsinki).
11. Kahden toiminnantarkastajan ja kahden varatoiminnantarkastajan valinta
12. Toimintasuunnitelma vuodelle 2021 ja sen hyväksyminen
13. Talousarvio vuodelle 2021 ja sen hyväksyminen
14. Kokouskutsujen julkaiseminen
15. Muut asiat
16. Kokouksen päättäminen

#vuodenurheilija

Jo vuodesta 1947.

